

به نام خدا

پروفايل حفاظتی برنامه کاربردی

مهرماه ۹۵

نسخه ۱،۰

فهرست

۱	مقدمه	۵
۲	اصطلاحات	۵
۳	شرح محصول	۱۰
۴	مسائل امنیتی	۱۴
۴,۱	تهدیدات	۱۴
۴,۲	فرضیات	۱۵
۴,۳	خطمشی‌های امنیتی سازمانی	۱۵
۵	اهداف امنیتی	۱۶
۵,۱	اهداف امنیتی برای محصول	۱۶
۵,۲	اهداف امنیتی برای محیط عملیاتی	۱۸
۶	الزامات کارکرد امنیتی	۱۸
۶,۱	کلاس پشتیبانی از رمزنگاری	۲۲
۶,۲	کلاس حفاظت از داده‌ها	۲۳
۶,۳	کلاس محرمانگی	۲۷
۶,۴	کلاس مدیریت امنیت	۲۷
۶,۵	کلاس حفاظت از محصول	۲۹
۶,۶	کلاس کانال‌ها و مسیرهای مورد اعتماد	۳۴

۳۵.....	الزامات تضمین امنیت	۷
۳۸.....	کلاس توسعه	۷,۱
۴۰.....	کلاس راهنمای کاربر	۷,۲
۴۰.....	راهنمای کاربردی	۷,۲,۱
۴۲.....	راهنمای آماده سازی	۷,۲,۲
۴۲.....	کلاس آزمون	۷,۳
۴۳.....	آزمون مستقل	۷,۳,۱
۴۴.....	کلاس آسیب پذیری	۷,۴
۴۴.....	تحلیل آسیب پذیری	۷,۴,۱
۴۴.....	کلاس پشتیبانی از چرخه حیات	۷,۵
۴۵.....	قابلیت های پیکربندی	۷,۵,۱
۴۵.....	حوزه پیکربندی	۷,۵,۲
۴۶.....	پیوست یک: الزامات اختیاری	۸
۴۷.....	پیوست دوم: الزامات بر اساس انتخاب	۹
۶۱.....	پیوست سوم: الزامات اضافی	۱۰

۱ مقدمه

در راستای ارزیابی امنیتی محصولات مبتنی بر معیار مشترک لازم است تا الزامات کارکرد امنیتی هر محصول بیان شود. بیان این الزامات برای توسعه‌دهندگان محصولات این مزیت را خواهد داشت تا راهکارهایی که در این سند برای برآورده نمودن الزامات ارائه شده‌اند را در محصول خود فراهم نمایند و به خریداران آن محصول نیز در انتخاب محصول خود کمک خواهد نمود. مرکز افتا با مشارکت سازمان فناوری اطلاعات این سند را در راستای این هدف تهیه نموده است. این پروفایل حفاظتی، به بیان الزامات برنامه کاربردی می‌پردازد. این سند بر اساس سند نظام^۱ ارزیابی امنیتی و مطابق با استاندارد IRISI/ISO 15408 V3.1R4 تهیه گردیده است.

۲ اصطلاحات

استاندارد ارزیابی معیار مشترک (CC): استاندارد ارزیابی معیار مشترک برای ارزیابی امنیت فناوری‌های اطلاعات.
 متدولوژی ارزیابی معیار مشترک^۲ (CEM): متدولوژی ارزیابی معیار مشترک برای ارزیابی امنیت فناوری‌های اطلاعات.
 محیط عملیاتی (Operational Environment): محیطی که محصول در آن عمل می‌کند.
 پروفایل حفاظتی (PP)^۳: مجموعه‌ای از الزامات امنیتی برای دسته‌ای از محصولات؛ مجموعه‌ای که مستقل از پیاده‌سازی است.
 هدف امنیتی (ST)^۴: مجموعه‌ای از الزامات امنیتی برای یک محصول خاص؛ مجموعه‌ای که وابسته به پیاده‌سازی است.
 بسته (Package): نام مجموعه‌ای از الزامات کارکرد امنیتی یا تضمین امنیتی است. به عنوان مثال EAL3.
 سطح تضمین ارزیابی (EAL)^۵: مجموعه‌ای از الزامات تضمین که از قسمت سوم از سندهای سه‌گانه «استاندارد ارزیابی معیار مشترک» برگرفته شده است و نشان‌دهنده سطح امنیتی محصول است. سطوح تضمین از سطح ۱ تا سطح ۷ می‌باشند، لازم به ذکر است که «سطح تضمین امنیتی» یک نوع «بسته» است.

^۲ Common Evaluation Methodology (CEM)

^۳ Protection Profile

^۴ Security Target

^۵ Evaluation Assurance Level

خلاصه مشخصه محصول^۱ (TSS): شرحی از این که یک محصول چگونه الزامات کارکرد امنیتی را در یک هدف امنیتی برآورده می‌سازد.

داده کاربری (User data): داده‌های کاربری هستند که کارکرد امنیتی محصول را تحت تأثیر قرار نمی‌دهند. این داده‌ها اطلاعاتی ذخیره‌شده در منابع محصول هستند که توسط کاربران مطابق با الزامات کارکرد امنیتی به‌کاربرده می‌شود. محتویات یک پیام الکترونیک نوعی داده کاربری است.

سرپرست (Administrator): موجودیتی که مسئولیت مدیریت و اعمال خط‌مشی‌ها را بر روی محصول بر عهده دارد و معمولاً دارای بالاترین سطح مجوز است.

موجودیت فعال (Subject): موجودیت فعال، موجودیتی در محصول است که عملیاتی را بر روی موجودیت‌های غیرفعال انجام می‌دهد. همانند نقش‌هایی همچون سرپرست، کاربر نهایی و غیره؛ به عبارت دیگر موجودیت فعال عامل انجام عملی بر روی محصول است.

موجودیت غیرفعال (Object): موجودیت غیرفعال، موجودیتی در سیستم مورد ارزیابی (محصول) است که شامل اطلاعات است و یا اطلاعات را دریافت می‌نماید و روی آن توسط موجودیت‌های فعال، عملیاتی انجام می‌گیرد. همانند داده‌ها و اطلاعاتی همچون متن‌های رمز شده و کلیدها و غیره؛ به عبارت دیگر موجودیتی است که توسط موجودیت فعال بر روی آن رخدادی اتفاق می‌افتد، مانند لیست کردن رکوردها توسط سرپرست، حذف فایل‌ها توسط حمله‌کننده که در این دو مثال رکوردها و فایل‌ها موجودیت‌های غیرفعال هستند.

راز (Secret): اطلاعاتی که باید تنها به کاربران مجاز و/یا محصول شناسانده شود تا یک «خط‌مشی کارکرد امنیتی» اجرا گردد.

مشخصه امنیتی (Security attribute): کاربران، موجودیت‌های فعال، اطلاعات، موجودیت‌های غیرفعال، نشست‌ها و منابع تحت کنترل قوانین «الزامات کارکرد امنیتی» ممکن است دارای اطلاعات خاصی باشند که جهت کارکرد صحیح محصول، مورد استفاده قرار گیرند. دسته‌ای از این اطلاعات حالت آگاهی‌دهنده دارند همچون نام فایل که ممکن است برای معرفی منابع منحصربه‌فرد استفاده شود، اما دسته‌ی دیگر از این اطلاعات ممکن است به‌طور خاص برای اجرا شدن الزامات کارکرد امنیتی وجود داشته باشند، همانند اطلاعات کنترل دسترسی، این دسته از اطلاعات به‌طور کلی «مشخصه امنیتی» نامیده می‌شود.

خط‌مشی کارکرد امنیتی (SFP^۲): رفتار امنیتی که توسط «کارکرد امنیتی محصول» اجرا می‌گردد تحت مجموعه قوانینی در «الزامات کارکرد امنیتی» بیان می‌شوند، این مجموعه قوانین «خط‌مشی کارکرد امنیتی» نامیده می‌شوند. «الزامات کارکرد امنیتی» ممکن است چندین خط‌مشی جهت معرفی قوانینی

^۱ TOE Summary Specification (TSS)

^۲ Security Functionality Policy

که محصول باید اجرا نماید، تعریف کند. هر کدام از خط‌مشی‌ها باید حوزه کنترلی‌اش را توسط موجودیت‌های فعال، موجودیت‌های غیرفعال، منابع یا اطلاعات و عملکردهایی که بکار برده است، مشخص نماید. تمام این خط‌مشی‌ها توسط «محصول» پیاده‌سازی می‌شوند.

خط‌مشی کارکرد امنیتی کنترل دسترسی (Access control SFP): چندین خط‌مشی کارکرد امنیتی وجود دارد که برای حفاظت از داده‌ها بکار برده می‌شوند، همچون «خط‌مشی کنترل دسترسی» و «خط‌مشی کنترل جریان اطلاعات». «خط‌مشی کنترل دسترسی» سازوکارهایی هستند که بر اساس احکام خط‌مشی‌هایشان، بر روی مشخصه‌های امنیتی کاربران، منابع، موجودیت‌های فعال، موجودیت‌های غیرفعال، نشست‌ها، وضعیت داده‌های محصول و کارکردها در حوزه کنترلی‌شان پیاده‌سازی می‌شوند.

این مشخصه‌های امنیتی در مجموعه قوانینی استفاده می‌شوند که حاکم بر عملیاتی است که موجودیت‌های فعال ممکن است بر روی موجودیت‌های غیرفعال اجرا نمایند.

خط‌مشی کنترل جریان اطلاعات (Information Flow Control SFP): «خط‌مشی جریان اطلاعات» سازوکارهایی هستند که بر اساس احکام خط‌مشی‌هایشان، بر روی مشخصه‌های امنیتی موجودیت‌های فعال و اطلاعات در حوزه کنترلی‌شان و مجموعه قوانین حاکم بر عملیات که توسط موجودیت فعال بر روی اطلاعات صورت می‌گیرد، پیاده‌سازی می‌شوند.

تصادفی‌سازی نمایه فضای آدرس^۱ (ASLR): یک قابلیت ضد اکسپلویت که نگاشت حافظه را در مکان‌های غیرقابل پیش‌بینی انجام می‌دهد. ASLR، کار مهاجمان را برای به دست گرفتن کنترل دستگاه از طریق کدی که وارد فضای آدرس برنامه کاربردی کرده‌اند، دشوارتر می‌نماید.

برنامه کاربردی^۲ (App): نرم‌افزاری که به همراه واسط برنامه‌نویسی برنامه کاربردی (API)، روی یک پلتفرم اجرا می‌شود و از جانب کاربر یا مالک پلتفرم وظایفی را انجام می‌دهد. در این سند می‌توان دو اصطلاح محصول و برنامه کاربردی را به جای یکدیگر به کار برد.

واسط برنامه‌نویسی برنامه کاربردی^۳ (API): مجموعه‌ی معینی از روش‌ها، ساختارهای داده، رده‌بندی اشیا و متغیرهایی که به یک برنامه کاربردی اجازه می‌دهند تا از سرویس‌هایی که توسط مؤلفه نرم‌افزاری دیگری فراهم شده است، مانند یک کتابخانه، استفاده کند. API‌ها اغلب برای مجموعه‌ای از کتابخانه‌هایی که در یک پلتفرم وجود دارد، ایجاد می‌شوند.

^۱Address Space Layout Randomization

^۲ Application

^۳Application Programming Interface

اعتبارنامه^۱: داده‌های حساب کاربری که هویت کاربر را شکل می‌دهند، مانند گذرواژه‌ها و کلیدهای رمزنگاری.

جلوگیری از اجرای داده‌ها^۲ (DEP): یک قابلیت ضد اکسپلویت در سیستم‌عامل‌های مدرن که روی سخت‌افزارهای کامپیوتری مدرن اجرا می‌شود و اجرای دستورات را در برخی از صفحات حافظه غیرممکن می‌سازد. قابلیت جلوگیری از داده‌ها به صفحات حافظه اجازه نمی‌دهد که حاوی داده‌ها و هم دستورات عمل‌ها باشند. در این صورت، کار مهاجمان برای تزریق و اجرای کد، سخت‌تر می‌شود.

تولیدکننده^۳: نهادی که نرم‌افزار برنامه‌های کاربردی را می‌نویسد. در این سند، فروشنده و تولیدکننده در یک معنا به کار می‌روند.

کد موبایل: نرم‌افزاری که از یک سیستم راه دور برای اجرا درون یک محیط اجرایی محدود روی سیستم‌های محلی، ارسال می‌شود. عموماً این کدها به صورت دائمی نصب نمی‌شوند و اجرای آن‌ها بدون اطلاع کاربر یا حتی هشدار آغاز می‌شود. مثال‌هایی از فناوری‌های کد موبایل عبارت‌اند از: جاوا اسکریپت، جاوا اپلت‌ها، Adobe Flash و Microsoft Silverlight.

سیستم‌عامل (OS): نرم‌افزاری که منابع سخت‌افزاری را مدیریت می‌کند و برای برنامه‌های کاربردی، خدمات فراهم می‌کند.

اطلاعات شناسایی شخصی^۴ (PII): هرگونه اطلاعات در مورد یک فرد که توسط یک سازمان نگهداری می‌شود؛ اطلاعاتی مانند سوابق تحصیلی، تراکنش‌های مالی، سابقه پزشکی، سابقه کیفری یا سابقه استخدامی و هرگونه اطلاعاتی که بتوان از آن‌ها هویت یک فرد را تشخیص داد یا ره‌گیری کرد؛ مانند نام، شماره تأمین اجتماعی، تاریخ و محل تولد، نام خانوادگی مادر قبل از ازدواج، اطلاعات جسمی و هرگونه اطلاعات شخصی دیگری که مرتبط با فرد باشد یا بتوان از طریق آن به فرد ارتباطی پیدا کرد.

پلتفرم: محیطی که نرم‌افزار برنامه کاربردی در آن اجرا می‌شود. پلتفرم می‌تواند یک سیستم‌عامل باشد، یک محیط اجرایی باشد که روی سیستم‌عامل کار می‌کند، یا ترکیبی از این حالت‌ها باشد.

داده‌های حساس: داده‌های حساس ممکن است شامل تمامی داده‌های شخصی یا سازمانی شود و یا بخش خاصی از داده‌های برنامه‌های کاربردی مثل ایمیل، پیام‌ها، سندها، اطلاعات تقویم و تماس‌ها را در برگیرد. برای این‌که داده‌ای، حساس محسوب شود باید حداقل حاوی اطلاعات شناسایی شخصی، اطلاعات

^۱ Credential

^۲ Data Execution Prevention

^۳ Developer

^۴ Personally Identifiable Information

حساب کاربری یا کلیدها باشد. داده‌های حساس در خلاصه مشخصه محصول برنامه کاربردی و توسط فردی که هدف امنیتی را تعیین می‌کند، شناسایی می‌شوند.

کوکی پشته^۱: یک قابلیت ضد اکسپلویت که ابتدای فراخوانی تابع، یک مقدار عددی را به آن نسبت می‌دهد و در پایان فراخوانی تابع بررسی می‌کند که آیا این مقدار عددی تغییر کرده است یا خیر. به این کار محافظ پشته^۲ یا قناری‌های پشته^۳ نیز می‌گویند.

فروشنده: نهادی که نرم‌افزار برنامه کاربردی را می‌فروشد. در این سند، دو اصطلاح تولیدکننده و فروشنده، معادل با یکدیگرند. فروشندگان مسئول نگهداری و به‌روزرسانی نرم‌افزار برنامه کاربردی خود هستند.

انتخاب: «انتخاب» یکی از عملیاتی است که در الزامات پروفایل جهت منعطف شدن پروفایل به‌منظور تدوین سند هدف امنیتی توسط تولیدکننده آمده است. در الزاماتی با این عملیات نویسنده با توجه به کارکرد امنیتی محصول یک یا چند مورد از موارد ذکرشده در الزام را انتخاب می‌نماید و به‌عنوان ادعا در بخش الزامات کارکردی سند هدف امنیتی ذکر می‌نماید.

اختصاص: «اختصاص» یکی از عملیاتی است که در الزامات پروفایل جهت منعطف شدن پروفایل به‌منظور تدوین سند هدف امنیتی توسط تولیدکننده آمده است. در الزاماتی با این عملیات نویسنده با توجه به کارکرد امنیتی محصول، مقدار یا پارامتر مشخصی را اختصاص می‌دهد.

۳ شرح محصول

یک برنامه کاربردی، نرم‌افزاری است که روی یک پلتفرم اجرا می‌شود و وظایفی را از جانب کاربر یا مالک سیستم انجام می‌دهد. برنامه کاربردی متشکل از نرم‌افزاری است که توسط تولیدکننده ارائه شده و درون فایل سیستمی فراهم‌شده توسط سیستم‌عامل نصب می‌گردد. برنامه کاربردی، روی پلتفرمی اجرا می‌شود که ممکن است یک سیستم‌عامل (شکل ۱) یا یک محیط اجرایی و یا ترکیبی از این دو (شکل ۲) باشد. چند اقدام اعتبارسنجی برای هر پلتفرم خاص وجود دارد تا دقت و تکرارپذیری برنامه کاربردی را ضمانت کند. آزمون و اقدامات آزمایشی نیز به‌طور فعال توسط فروشندگان پلتفرم انجام می‌شود تا پوشش

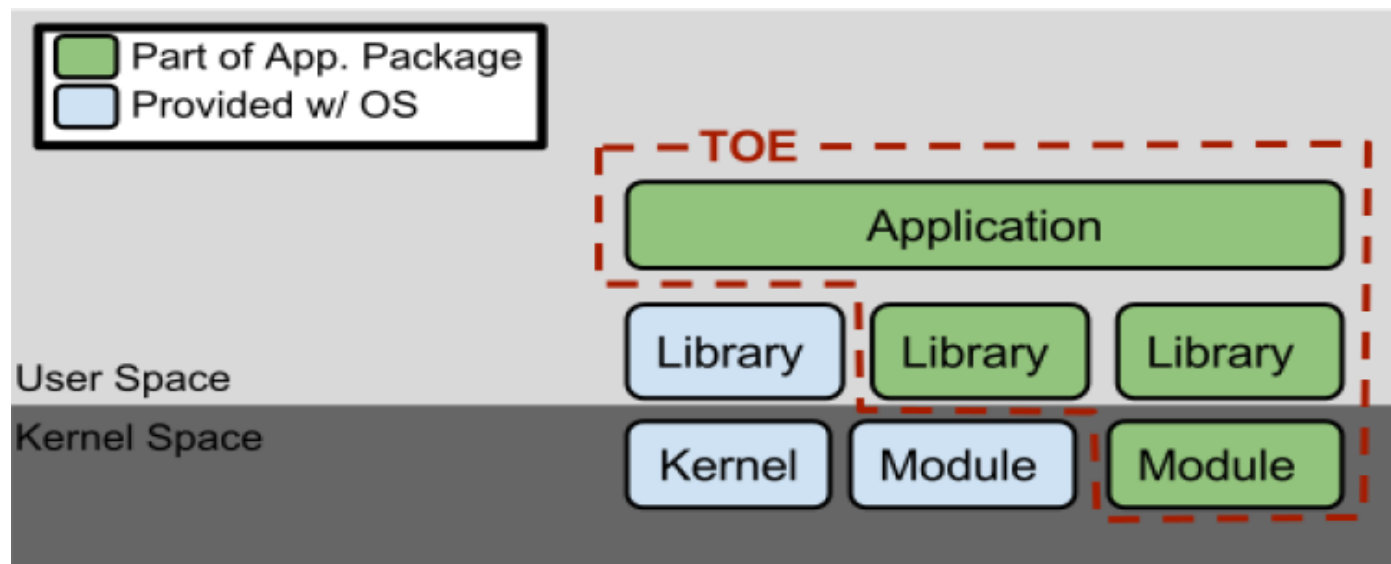
^۱ Stack Cookie

^۲ Stack Guard

^۳ Stack Canaries

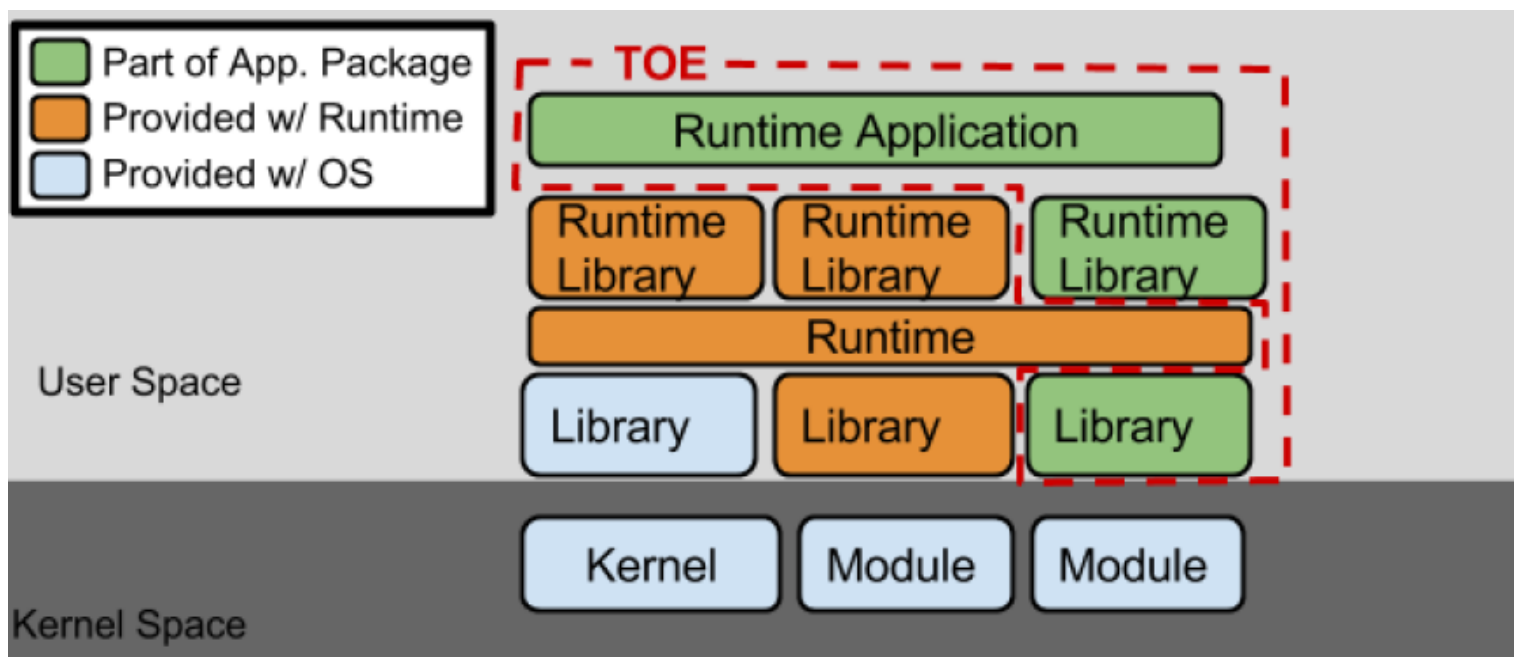
در تمام قسمت‌های پلتفرم، در کامل‌ترین و دقیق‌ترین میزان ممکن، فراهم شود. این کار، امکان تضمین کیفیت و کارکرد برنامه کاربردی روی این پلتفرم‌ها را نیز فراهم می‌کند.

برنامه‌های کاربردی شامل گستره‌ی وسیعی از نرم‌افزارها مانند مجموعه‌های آفیس، تین کلاینت، پی‌دی‌اف ریدر و برنامه‌های کاربردی قابل دانلود در گوشی‌های هوشمند است. محصول هرگونه نرم‌افزار در بسته‌ی نصب برنامه‌ی کاربردی را شامل می‌شود؛ حتی نرم‌افزارهایی که عملکرد پلتفرم زیرین را توسعه می‌دهند، مثل درایورهای کرنل. بسیاری از پلتفرم‌ها به همراه چند برنامه کاربردی پیش‌فرض همانند مرورگر وب، کلاینت ایمیل و مدیا پلیر عرضه می‌شوند. این دسته از برنامه‌ها نیز باید تحت پوشش الزاماتی قرار گیرند که در این سند تعریف شده است؛ BIOS و دیگر ثابت‌افزارها^۱، سیستم‌عامل کرنل و دیگر نرم‌افزارهای سیستمی و درایورهایی که به‌عنوان بخشی از پلتفرم ارائه شده‌اند، خارج از حوزه‌ی این سند هستند.

شکل ۱: محصول به‌عنوان یک برنامه کاربردی و ماژول کرنل که روی یک سیستم‌عامل اجرا می‌شود.

^۱ Firmware

شکل ۲: محصول به عنوان یک برنامه کاربردی که روی یک محیط اجرایی به همراه یک کد مختص دستگاه اجرا می شود.

الزامات مطرح شده در این پروفایل حفاظتی برای رفع مشکلات امنیتی در موارد استفاده ی زیر می باشند. این موارد استفاده، عمدهً بسیار گسترده در نظر گرفته شده اند، زیرا موارد استفاده ی خاص از نرم افزارهای برنامه های کاربردی، بسیار فراوان است. خیلی از برنامه های کاربردی ممکن است در ترکیب با این موارد استفاده ی گسترده به کار گرفته شوند. ارزیابی این برنامه های کاربردی با استفاده از بسته های تکمیلی این پروفایل حفاظتی (اگر بسته ی تکمیلی موجود بود) می تواند برای برخی از انواع برنامه های کاربردی، بسیار مناسب باشد.

مورد استفاده ۱: ایجاد محتوا

برنامه کاربردی به کاربر اجازه می‌دهد تا تولید محتوا کند و آن را در فضای حافظه محلی یا از راه دور، ذخیره نماید. برخی از نمونه‌های این محتوا عبارت‌اند از: سند متنی، اسلاید و تصویر.

مورد استفاده ۲: مصرف محتوا

برنامه کاربردی به کاربر اجازه می‌دهد تا محتوا را از فضای حافظه‌ی محلی یا از راه دور به دست آورده و بکار برد. برخی از نمونه‌های این محتوا عبارت‌اند از: ویدئو و صفحات وب.

مورد استفاده ۳: ارتباطات

برنامه کاربردی به کاربر اجازه می‌دهد تا از طریق یک کانال ارتباطی، به صورت تعاملی یا غیرتعاملی با دیگر کاربران یا برنامه‌های کاربردی ارتباط برقرار کند. نمونه‌هایی از ارتباطات عبارت‌اند از: پیام فوری، ایمیل و ارتباط صوتی.

۴ مسائل امنیتی

مسائل امنیتی یعنی تهدیداتی که از محصول انتظار می‌رود آنان را رفع کند، فرضیاتی که در مورد محیط عملیاتی وجود دارد و هرگونه سیاست امنیتی سازمانی که از محصول برای اجرای آن استفاده می‌شود.

۴,۱ تهدیدات

توضیحات	تهدیدات
فرد مهاجم روی یک کانال ارتباطی یا هر جای دیگری از زیرساخت شبکه قرار می‌گیرد. مهاجمان ممکن است سعی در برقراری ارتباط با برنامه کاربردی نمایند یا در ارتباطات میان نرم‌افزار برنامه کاربردی و دیگر نقاط پایانی دست ببرند تا بتوانند به آن نفوذ کنند.	T.NETWORK_ATTACK
فرد مهاجم روی یک کانال ارتباطی یا هر جای دیگری از زیرساخت شبکه قرار می‌گیرد. مهاجمان ممکن است داده‌های انتقالی بین برنامه کاربردی و دیگر نقاط پایانی را مشاهده کنند یا به آن‌ها دسترسی یابند.	T.NETWORK_EAVESDROP
فرد مهاجم ممکن است از طریق نرم‌افزارهای عادی (نرم‌افزارهایی که امتیاز دسترسی ویژه ندارند) موجود روی پلت‌فرمی که برنامه کاربردی روی آن اجرا می‌شود، وارد عمل شود. مهاجمان ممکن است ورودی‌های آلوده را در قالب فایل یا ارتباطات محلی، وارد برنامه کاربردی کنند.	T.LOCAL_ATTACK
مهاجم ممکن است به اطلاعات حساس بایگانی‌شده، دسترسی پیدا کند.	T.PHYSICAL_ACCESS

۴,۲ فرضیات

A.TYPES	توضیحات
A.PLATFORM	اجرای محصول منوط به یک پلتفرم رایانشی قابل اعتماد است و شامل پلتفرم زیرین و هرگونه محیط زمان اجرا که پلت فرم برای محصول فراهم کرده است، است.
A.PROPER_USER	کاربر برنامه کاربردی از روی عمد دست به اشتباه یا خرابکاری نمی زند و نرم افزار را در تبعیت از سیاست های امنیتی سازمانی که از آن استفاده می کند، به کار می گیرد.
A.PROPER_ADMIN	راهبر برنامه کاربردی از روی عمد دست به اشتباه یا خرابکاری نمی زند، بی دقت نیست و نرم افزار را در تبعیت از سیاست های امنیتی سازمانی که از آن استفاده می کند، راهبری می نماید.

۴,۳ خط مشی های امنیتی سازمانی

هیچ گونه خط مشی امنیتی سازمانی^۱ برای برنامه کاربردی وجود ندارد.

۵ اهداف امنیتی

۵,۱ اهداف امنیتی برای محصول

هدف امنیتی	توضیحات
O.INTEGRITY	محصولات انطباق پذیر، صحت نصب خود و بسته های به روزرسانی را تضمین می کنند و همچنین اقدامات اجرایی محیط محور را در جهت کاهش تهدیدات، تسهیل می نمایند. نرم افزارهای خیلی کمی، اگر نگوییم

^۱ OSP

هدف امنیتی	توضیحات
	هیچ، عاری از خطا هستند؛ بنابراین، توانایی نصب بسته‌های تعمیر و عیب‌یابی و به‌روزرسانی نرم‌افزارهای نصب‌شده به‌صورت منسجم، اقدامی ضروری برای امنیت شبکه‌های سازمانی است. سازندگان پردازشگرها، برنامه‌نویسان کامپایلر، فروشندگان محیط‌های اجرا و فروشندگان سیستم‌عامل‌ها، اقدامات اجرایی محیط‌محوری را در جهت کاهش تهدیدات ایجاد کرده‌اند که با پیچیده‌تر کردن وظایف سیستم‌ها، کار نفوذ به آن‌ها را برای مهاجمان، دشوارتر و پرهزینه‌تر می‌کند. نرم‌افزارهای برنامه کاربردی اغلب می‌توانند از این سازوکارها بهره ببرند. این کار با استفاده از API‌هایی انجام می‌شود که در زمان اجرا فراهم‌شده است؛ یا توسط فعال‌سازی این سازوکارها از طریق کامپایلر یا لینکر.
O.QUALITY	برای تضمین کیفیت پیاده‌سازی، محصولات انطباق‌پذیر به‌جای پیاده‌سازی سرویس‌ها و API‌های خود، سرویس‌ها و API‌هایی را به کار می‌گیرند که توسط محیط زمان اجرا تأمین‌شده است. اهمیت این کار به‌طور خاص برای سرویس‌های رمزنگاری و دیگر عملیات پیچیده‌ای مثل تجزیه فایل و رسانه، بیشتر است. بهره‌گیری از این قابلیت پلتفرم، فقط منوط به استفاده از API‌های مستند و پشتیبانی شده است.
O.MANAGEMENT	برای تسهیل روند مدیریت توسط کاربران و سازمان، محصولات انطباق‌پذیر، واسطه‌های منسجم و پشتیبانی‌شده‌ای را برای نگهداری و پیکربندی امنیتی خود فراهم می‌کنند. این کار شامل پیاده‌سازی و به‌روزرسانی برنامه کاربردی با استفاده از قالب‌ها و سازوکار پیاده‌سازی پشتیبانی شده توسط پلتفرم و همچنین فراهم کردن سازوکاری برای پیکربندی است.
O.PROTECTED_STORAGE	برای جلوگیری از افشای اطلاعات محرمانه‌ی کاربر در نتیجه‌ی حوادثی که منجر به از دست رفتن کنترل فیزیکی ابزارهای ذخیره‌سازی می‌شوند، محصولات انطباق‌پذیر از شیوه‌های حفاظت داده‌های بایگانی‌شده

توضیحات	هدف امنیتی
استفاده می‌کنند. این کار شامل رمزگذاری داده‌ها و ذخیره کلیدها توسط محصول است تا از دسترسی غیرمجاز به این داده‌ها جلوگیری شود.	
برای جلوگیری از حملات تهدیدآمیز فعال (دست‌کاری بسته‌های داده) و غیرفعال (استراق سمع)، محصولات انطباق‌پذیر از یک کانال مورد اعتماد برای انتقال داده‌های حساس استفاده می‌کنند. داده‌های حساس شامل کلیدهای رمزنگاری، گذرواژه‌ها و هرگونه داده‌های دیگری است که مربوط به برنامه کاربردی بوده و نباید خارج از برنامه کاربردی، در معرض دید باشند.	O.PROTECTED_COMMS

۵,۲ اهداف امنیتی برای محیط عملیاتی

توضیحات	OE.TYPES
اجرای محصول متکی به یک پلتفرم رایانشی مورد اعتماد است. این شامل سیستم‌عامل زیرین و هرگونه محیط اجرایی دیگری نیز می‌شود که در اختیار محصول قرار گرفته است.	OE.PLATFORM
کاربر برنامه کاربردی از روی عمد دست به اشتباه یا خرابکاری نمی‌زند و نرم‌افزار را در تبعیت از سیاست‌های امنیتی سازمانی که از آن استفاده می‌کند، به کار می‌گیرد.	OE.PROPER_USER
راهبر برنامه کاربردی بی‌دقت نیست و از روی عمد دست به اشتباه یا خرابکاری نمی‌زند و نرم‌افزار را در تبعیت از سیاست‌های امنیتی سازمانی که از آن استفاده می‌کند، راهبری می‌نماید.	OE.PROPER_ADMIN

۶ الزامات کارکرد امنیتی

الزامات کارکرد امنیتی محصول مطابق با جدول زیر هستند. در ادامه هر یک از الزامات شرح و بسط داده شده‌اند.

شماره الزام	نام الزام	تطابق الزام با استاندارد
۱	تولید بیت تصادفی ۱	FCS_RBG_EXT.1.1
۲	ذخیره‌سازی اسرار ۱	FCS_STO_EXT.1.1
۳	دسترسی به منابع پلتفرم ۱	FDP_DEC_EXT.1.1
۴	دسترسی به منابع پلتفرم ۲	FDP_DEC_EXT.1.2
۵	ارتباطات شبکه‌ای ۱	FDP_NET_EXT.1.1
۶	رمزگذاری داده‌های حساس برنامه کاربردی ۱	FDP_DAR_EXT.1.1
۷	استفاده کاربر از یک سرویس بدون افشاء هویت ۴	FPR_ANO_EXT.1.1
۸	سازوکار پیکربندی پشتیبان‌شده ۱	FMT_MEC_EXT.1.1
۹	تأمین امنیت با پیکربندی پیش‌فرض ۱	FMT_CFG_EXT.1.1
۱۰	تأمین امنیت با پیکربندی پیش‌فرض ۲	FMT_CFG_EXT.1.2
۱۱	کارکرد مدیریتی محصول ۱	FMT_SMF.1.1
۱۲	استفاده از واسط برنامه‌نویسی کاربردی و سرویس‌های پشتیبانی شده ۱	FPT_API_EXT.1.1
۱۳	قابلیت‌های ضد اکسپلویت ۱	FPT_AEX_EXT.1.1
۱۴	قابلیت‌های ضد اکسپلویت ۲	FPT_AEX_EXT.1.2
۱۵	قابلیت‌های ضد اکسپلویت ۳	FPT_AEX_EXT.1.3
۱۶	قابلیت‌های ضد اکسپلویت ۴	FPT_AEX_EXT.1.4

شماره الزام	نام الزام	تطابق الزام با استاندارد
۱۷	قابلیت های ضد اکسپلویت ۵	FPT_AEX_EXT.1.5
۱۸	به روز رسانی امن ۱	FPT_TUD_EXT.1.1
۱۹	به روز رسانی امن ۲	FPT_TUD_EXT.1.2
۲۰	به روز رسانی امن ۳	FPT_TUD_EXT.1.3
۲۱	به روز رسانی امن ۴	FPT_TUD_EXT.1.4
۲۲	به روز رسانی امن ۵	FPT_TUD_EXT.1.5
۲۳	به روز رسانی امن ۶	FPT_TUD_EXT.1.6
۲۴	استفاده از کتابخانه های شخص ثالث ۱	FPT_LIB_EXT.1.1
۲۵	حفاظت از تبادل داده ها ۱	FTP_DIT_EXT.1.1
الزامات پیوست یک		
۲۶	مدیریت کلید رمزنگاری ۳	FCS_CKM.1.1(2)
۲۷	الزامات پروتکل TLS Client / احراز هویت دستی ۵	FCS_TLSC_EXT.2.1
الزامات پیوست دو		
۲۸	تولید بیت تصادفی ۳	FCS_RBG_EXT.2.1
۲۹	تولید بیت تصادفی ۴	FCS_RBG_EXT.2.2
۳۰	مدیریت کلید رمزنگاری ۵	FCS_CKM_EXT.1.1
۳۱	مدیریت کلید رمزنگاری ۱	FCS_CKM.1.1(1)
۳۲	مدیریت کلید رمزنگاری ۲	FCS_CKM.2.1
۳۳	عملیات رمزنگاری - رمزنگاری / رمزگشایی ۱ (۱)	FCS_COP.1.1(1)

شماره الزام	نام الزام	تطابق الزام با استاندارد
۳۴	عملیات رمزنگاری - درهم سازی ۱ (۲)	FCS_COP.1.1(2)
۳۵	عملیات رمزنگاری - امضاء ۱ (۳)	FCS_COP.1.1(3)
۳۶	عملیات رمزنگاری - امضاء ۲ (۴)	FCS_COP.1.1(4)
۳۷	پروتکل TLS (۱)	FCS_TLSC_EXT.1.1
۳۸	پروتکل TLS (۲)	FCS_TLSC_EXT.1.2
۳۹	پروتکل TLS (۳)	FCS_TLSC_EXT.1.3
۴۰	پروتکل TLS (۷)	FCS_TLSC_EXT.4.1
۴۱	الزامات پروتکل TLS Server / احراز هویت ۱	FCS_TLSS_EXT.1.1
۴۲	الزامات پروتکل TLS Server / احراز هویت ۲	FCS_TLSS_EXT.1.2
۴۳	الزامات پروتکل TLS Server / احراز هویت ۳	FCS_TLSS_EXT.1.3
۴۴	الزامات پروتکل TLS Server / احراز هویت ۴	FCS_TLSS_EXT.1.4
۴۵	الزامات پروتکل TLS Server / احراز هویت ۵	FCS_TLSS_EXT.1.5
۴۶	الزامات پروتکل TLS Server / احراز هویت ۶	FCS_TLSS_EXT.1.6
۴۷	پروتکل DTLS (۱)	FCS_DTLS_EXT.1.1
۴۸	پروتکل DTLS (۲)	FCS_DTLS_EXT.1.2
۴۹	پروتکل DTLS (۳)	FCS_DTLS_EXT.1.3
۵۰	پروتکل HTTPS (۱)	FCS_HTTPS_EXT.1.1
۵۱	پروتکل HTTPS (۲)	FCS_HTTPS_EXT.1.2
۵۲	پروتکل HTTPS (۳)	FCS_HTTPS_EXT.1.3

شماره الزام	نام الزام	تطابق الزام با استاندارد
۵۳	الزامات پروتکل X509 (۱)	FIA_X509_EXT.1.1
۵۴	الزامات پروتکل X509 (۲)	FIA_X509_EXT.1.2
۵۵	الزامات پروتکل X509 (۳)	FIA_X509_EXT.2.1
۵۶	الزامات پروتکل X509 (۴)	FIA_X509_EXT.2.2
الزامات پیوست سه		
۵۷	پروتکل TLSS (۶)	FCS_TLSC_EXT.3.1
۵۸	استفاده از واسط برنامه نویسی کاربردی و سرویس های پشتیبانی شده ۲	FPT_API_EXT.2.1
۵۹	شناسایی نرم افزار و نسخه ها ۱	FPT_IDV_EXT.1.1

۶,۱ کلاس پشتیبانی از رمزنگاری

شماره الزام	نام الزام
۱	تولید بیت تصادفی ۱
برنامه ی کاربردی برای عملیات رمزنگاری باید [انتخاب: از هیچ گونه عملکرد تولید بیت تصادفی قطعی^۱ استفاده نکند، از عملکرد تولید بیت تصادفی قطعی که توسط پلتفرم ارائه شده است کمک بگیرد،	

^۱ Deterministic Random Bit Generation (DRBG)

عملکرد تولید بیت تصادفی قطعی را پیاده‌سازی نماید]

نکته کاربردی ۱:

اگر گزینه‌ی «عملکرد تولید بیت تصادفی قطعی را پیاده‌سازی کند» انتخاب شود، آنگاه عناصر تکمیلی الزامات شماره ۲۸ و ۲۹ «بیت تصادفی ۴ و ۳» نیز در سند هدف امنیتی لحاظ خواهند شد. در این الزام، عملیات رمزنگاری شامل تمامی توافقات/ مشتقات/ روش‌های تولید کلید رمزنگاری، بردار شروع^۱ (برای حالت‌های معین) و همچنین مقادیر عددی تصادفی خاص پروتکل نیز هستند.

ذخیره‌سازی اسرار ۱

۲

برنامه‌ی کاربردی در فضای حافظه‌ی غیر فرار باید
[انتخاب:

هیچ‌گونه اطلاعات کاربری را ذخیره نکند،

از عملکردهای ارائه‌شده در پلتفرم برای ذخیره‌ی امن [اختصاص: لیست اعتبارنامه‌ها] استفاده کند،

عملکردی را برای ذخیره‌ی امن [اختصاص: لیست اعتبارنامه‌ها]، پیاده‌سازی کند.]

نکته کاربردی ۲:

این الزام، تضمین می‌کند که امنیت مشخصات دائمی حساب کاربری (کلیدهای مخفی، کلیدهای خصوصی PKI، گذرواژه‌ها) در هنگام استفاده نشدن نیز حفظ می‌گردد.

^۱ Initial Vectors (IVs)

۶,۲ کلاس حفاظت از داده‌ها

شماره الزام	نام الزام
۳	دسترسی به منابع پلتفرم ۱
برنامه کاربردی باید کاربر را از قصد خود برای دسترسی به این منابع، آگاه کند: [انتخاب: • هیچ گونه منبع سخت افزاری، • اتصال شبکه، • دوربین، • میکروفون، • سرویس های موقعیت یاب، • NFC، • USB، • بلوتوث، • [اختصاص: لیست تکمیلی منابع سخت افزاری] • .[نکته کاربردی ۳: ارزیاب باید تضمین کند که این گزینه‌ها تمامی منابع سخت افزاری پلتفرم را که برنامه کاربردی قصد دسترسی به آنان را دارد، پوشش می دهند. این الزام به دلیل تنوع روش های آگاه سازی کاربر روی هر پلتفرم، از این عبارات استفاده کرده است. گزینه ها باید طوری بیان شوند که هماهنگ با نحوه بیان برنامه کاربردی از نیاز خود به دسترسی به پلتفرم زیرین باشد. برای مثال، پلتفرم ممکن است خدمات موقعیت یابی ارائه کند که مستلزم استفاده از منابع متنوع سخت افزاری است (گیرنده های ماهواره ای، WiFi، سیم کارت رادیویی). در این صورت، «سرویس های موقعیت یاب» گزینه ی مناسب	

شماره الزام	نام الزام
	است؛ زیرا استفاده از این منابع را می‌توان به صورت ضمنی مشخص کرد. همچنین کاربرد آن‌ها ممکن است بنا بر هر پلتفرم، تغییر کند. منابعی که نیازی به تأیید مستقیم ندارند، آن‌هایی هستند که معمولاً توسط هر برنامه کاربردی مورد استفاده قرار می‌گیرند؛ مثل واحدهای پردازش مرکزی، حافظه اصلی، نمایشگر، ابزارهای ورودی (کیبورد، ماوس) و ابزارهای ذخیره‌سازی دائمی که توسط پلتفرم ارائه شده‌اند
۴	دسترسی به منابع پلتفرم ۲
	برنامه کاربردی باید کاربر را از قصد خود برای دسترسی به این منابع، آگاه کند: [انتخاب: • هیچ نوع از منابع اطلاعات حساس، • دفترچه نشانی‌ها، • تقویم، • لیست تماس‌ها، • اطلاعات ورود و خروج به سیستم، • [اختصاص: لیست تکمیلی منابع اطلاعات حساس] .] نکته کاربردی ۴: «منابع اطلاعات حساس» به مجموعه‌هایی از اطلاعات حساس گفته می‌شود که می‌توان انتظار داشت که میان چند برنامه کاربردی، کاربر یا نقش کاربری خاص به اشتراک گذاشته شوند، اما به طور معمول همه برنامه‌های کاربردی و کاربران و نقش‌های کاربری نیازی به دسترسی به منابع ندارند. هدف این است که ارزیاب تضمین کند تمامی منابع اطلاعات حساسی که برنامه کاربردی قصد دسترسی به آن‌ها را دارد، در لیست گزینه‌ها گنجانده شده است. این الزام به دلیل تنوع روش‌های آگاه‌سازی کاربر روی هر پلتفرم، از این عبارات استفاده کرده است.
۵	ارتباطات شبکه‌ای ۱

شماره الزام	نام الزام
	برنامه کاربردی باید ارتباطات شبکه‌ای خود را محدود کند به [انتخاب]: • هیچ ارتباطی با شبکه وجود نداشته باشد، • ارتباطاتی که کاربر برای [اختصاص: لیست عملکردهایی که کاربر می‌تواند برای آن‌ها ارتباط با شبکه را فراهم کند] ایجاد کرده است، • پاسخ به [اختصاص: لیست ارتباطاتی که از دور ایجاد شده‌اند]، • [اختصاص: لیست ارتباطات شبکه که برنامه کاربردی ایجاد کرده است] [نکته کاربردی ۵: این الزام بدین علت است که ارتباطات شبکه‌ای به/از سیستم، تنها محدود به ارتباطات ضروری یا ارتباطات شبکه‌ای شود که توسط کاربر ایجاد شده است. این در مورد ارتباطات شبکه‌ای که برنامه کاربردی در آن‌ها عموماً به فایل سیستم دسترسی دارد، صدق نمی‌کند. در مورد اخیر، ممکن است پلتفرم به درایوها یا اطلاعات از راه دور دسترسی داشته باشد.
۶	رمزگذاری داده‌های حساس برنامه کاربردی ۱
	برنامه کاربردی باید [انتخاب]: • از عملکرد ارائه شده توسط پلتفرم برای رمزگذاری داده‌های حساس استفاده کند، • عملکردی برای رمزگذاری داده‌های حساس پیاده‌سازی کند، • هیچ‌گونه داده‌های حساسی را در حافظه غیر فرار ذخیره نکند. [نکته کاربردی ۶:

شماره الزام	نام الزام
	در صورت انتخاب رمزگذاری داده‌های حساس، نیاز به ارزیابی بر اساس بسته‌ی تکمیلی پرو فایل حفاظتی برنامه کاربردی است: بسته‌ی رمزگذاری فایل. هر فایلی که ممکن است حاوی داده‌های حساس باشد (یا به‌طور موقت شامل آن‌ها باشد) باید مورد حفاظت قرار گیرد. مگر آنکه کاربر از روی عمد داده‌های حساس را به یک فایل حفاظت‌نشده منتقل نماید.

۶,۳ کلاس محرمانگی

شماره الزام	نام الزام
۷	استفاده کاربر از یک سرویس بدون افشاء هویت 4
برنامه کاربردی باید [انتخاب: اطلاعات شناسایی شخصی (PII) را در شبکه انتقال ندهد، قبل از اجرای [اختصاص: لیست عملکردهایی که اطلاعات شناسایی شخصی را در شبکه انتقال می‌دهند] تأیید کاربر را کسب کند]. نکته کاربردی ۷: این الزام تنها در مورد اطلاعات شناسایی شخصی صدق می‌کند که اختصاصاً توسط برنامه کاربردی درخواست شده است؛ و شامل مواقعی نمی‌شود که کاربر به‌صورت داوطلبانه و بدون درخواست برنامه کاربردی اطلاعات شناسایی شخصی خود را در یک صفحه عمومی (یا نامناسب) وارد می‌کند. باز شدن	

شماره الزام	نام الزام
	یک جعبه گفتگو ^۱ حین آغاز برنامه کاربردی که قصد برنامه کاربردی را از ارسال اطلاعات شناسایی شخصی به کاربر اطلاع می‌دهد، اقدامی کافی برای تبعیت از این الزام است.

۶,۴ کلاس مدیریت امنیت

شماره الزام	نام الزام
۸	سازوکار پیکربندی پشتیبان شده ۱
	برنامه کاربردی باید سازوکار توصیه شده توسط تولیدکننده پلتفرم را برای ذخیره سازی و تنظیم گزینه های پیکربندی، استفاده نماید. نکته کاربردی ۸: گزینه های پیکربندی که از راه دور ذخیره می شوند، شامل این الزام نمی شوند.
۹	تأمین امنیت با پیکربندی پیش فرض ۱
	هنگامی که برنامه کاربردی بدون اعتبارنامه یا با اعتبارنامه پیش فرض پیکربندی شده است، برنامه کاربردی باید اقدامات لازم برای ایجاد اعتبارنامه جدید را فراهم آورد. نکته کاربردی ۹: اعتبارنامه ها پیش فرض (مثل گذرواژه ها و کلیدها)، مشخصاتی است که به طور خودکار (بدون تعامل کاربر) حین نصب برنامه کاربردی روی پلتفرم بارگذاری می شوند. اعتبارنامه های که حین نصب برنامه کاربردی با استفاده از الزامات ارائه شده در الزام شماره ۱ «تولید بیت تصادفی ۱» ایجاد شده اند، طبق تعریف، اعتبارنامه ها پیش فرض محسوب نمی شوند.
۱۰	تأمین امنیت با پیکربندی پیش فرض ۲

^۱ Dialog Box

شماره الزام	نام الزام
برنامه کاربردی باید به طور پیش فرض طوری پیکربندی شود که با قرار دادن مجوزهای دسترسی به فایل مناسب، خود برنامه کاربردی و داده های آن را از دسترسی های غیر مجاز محافظت کند. نکته کاربردی ۱۰: محدوده دقیق مجوز دسترسی به فایل ها برای هر نوع از پلتفرم ها متفاوت است؛ اما هدف کلی این است که با ایجاد محدوده ای امن و مورد اعتماد، برنامه کاربردی و داده هایش را مورد حفاظت قرار دهد.	
۱۱	کارکرد مدیریتی محصول ۱
محصول باید قابلیت اجرای کارکردهای امنیتی زیر را داشته باشد: [انتخاب:] - بدون کارکرد مدیریتی، - فعال سازی / غیر فعال سازی تبادل هرگونه اطلاعاتی که سخت افزار، نرم افزار یا پیکربندی سیستم را توصیف می کند، - فعال سازی / غیر فعال سازی تبادل هرگونه اطلاعات شناسایی شخصی، - فعال سازی / غیر فعال سازی تبادل هرگونه اطلاعات در مورد وضعیت برنامه کاربردی (مثل از کار افتادن)، - فعال سازی / غیر فعال سازی کارکرد پشتیبان گیری تحت شبکه در [اختصاص: لیست سیستم های پشتیبان گیری رایانش ابری تجاری یا سازمانی^۱] [اختصاص: لیست دیگر عملکردهای مدیریتی که توسط محصول ارائه می شوند] نکته کاربردی ۱۱:	

^۱ Enterprise or commercial cloud backup system

شماره الزام	نام الزام
این الزام تصریح می‌کند که یک برنامه کاربردی باید قابلیت فعال‌سازی/ غیر فعال‌سازی تنها آن دسته از کارکردها را داشته باشد که خود پیاده‌سازی کرده است. برنامه کاربردی مسئول کنترل رفتار پلتفرم یا برنامه‌های کاربردی دیگر نیست.	

۶.۵ کلاس حفاظت از محصول

شماره الزام	نام الزام
۱۲	استفاده از واسط برنامه‌نویسی کاربردی و سرویس‌های پشتیبانی شده ۱
برنامه کاربردی باید تنها از واسط برنامه‌نویسی کاربردی‌های (API) پلتفرم پشتیبانی شده استفاده کند. نکته کاربردی ۱۲: اصطلاح «پشتیبانی شده» ممکن است تعاریف متفاوتی داشته باشد. این تفاوت‌ها می‌تواند به این دلیل باشد که برنامه کاربردی توسط شخص ثالث ارائه شده است (شخص ثالثی که تنها از API‌های مستند شده پلتفرم استفاده می‌کند) یا اینکه توسط تولیدکننده پلتفرم تهیه شده باشد که در این حالت ممکن است بتواند از واسط برنامه‌نویسی کاربردی‌های پلتفرم که برای استفاده خارجی مستند نشده‌اند نیز استفاده نماید.	
۱۳	قابلیت‌های ضد اکسپلویت ۱
برنامه کاربردی جز برای [اختصاص: لیست استثنائات صریح و واضح]، نباید درخواست نگاشت حافظه به آدرس مشخصی نماید. نکته کاربردی ۱۳: درخواست نگاشت حافظه برای یک آدرس مشخص، تصادفی‌سازی نمایه فضای آدرس (ASLR) را از کار می‌اندازد.	
۱۴	قابلیت‌های ضد اکسپلویت ۲

برنامه کاربردی باید [انتخاب: • هیچ بخشی از حافظه را همزمان هم به نوشتن اطلاعات و هم اجرای مجوزها اختصاص ندهد، • بخش‌هایی از حافظه را تنها برای [اختصاص: فهرستی از کارکردهایی که تنها در زمان کامپایل اجرا می‌شوند] به نوشتن اطلاعات و اجرای مجوزها اختصاص دهد. [نکته کاربردی ۱۴: درخواست نگاشت حافظه برای ثبت اطلاعات و مجوزهای اجرا به صورت همزمان، مغایر با الزامات حفاظت پلتفرم است که توسط DEP ارائه شده است. اگر برنامه کاربردی به صورت کامپایل درجا کار نمی‌کند، آنگاه باید گزینه اول را انتخاب نمود.	
۱۵	قابلیت‌های ضد اکسپلویت ۳
برنامه کاربردی باید با امکانات امنیتی که توسط تولیدکننده پلتفرم ارائه شده است، سازگار باشد. نکته کاربردی: این الزام برای آن طراحی شده است تا تضمین کند که برای اجرای برنامه کاربردی، نیازی به غیرفعال کردن امکانات امنیتی پلتفرم نیست.	
۱۶	قابلیت‌های ضد اکسپلویت ۴
برنامه کاربردی نباید فایل‌هایی را که توسط کاربر قابل تغییر هستند در دایرکتوری‌هایی بنویسد که حاوی فایل‌های اجرایی‌اند، مگر این که کاربر به طور مستقیم چنین دایرکتوری‌ها را انتخاب نماید. نکته کاربردی ۱۵:	

فایل های اجرایی و فایل هایی که توسط کاربر قابل تغییر هستند، نباید از دایرکتوری والد ^۱ مشابهی استفاده نمایند، اما ممکن است از دایرکتوری هایی بالاتر از دایرکتوری والد استفاده کنند.	
۱۷	قابلیت های ضد اکسپلویت ۵
برنامه کاربردی باید با قابلیت محافظت از سرریز بافر مبتنی بر پشته کامپایل شود.	
۱۸	به روز رسانی امن ۱
برنامه کاربردی باید [انتخاب: این قابلیت را ارائه کند، این قابلیت را برای پلتفرم فراهم نماید] که به روز رسانی ها و وصله های برنامه های کاربردی را بررسی نماید. نکته کاربردی ۱۶: این الزام، در مورد قابلیت «چک کردن» برای نسخه های به روز رسانی است. نصب هرگونه نسخه به روز رسانی باید توسط پلتفرم انجام شود. هدف این الزام تضمین آن است که برنامه کاربردی نسخه های به روز رسانی ارائه شده توسط تولیدکننده را چک می نماید؛ زیرا نسخه های به روز رسانی ارائه شده توسط منابع دیگر ممکن است دارای کدهای آلوده باشند.	
۱۹	به روز رسانی امن ۲
برنامه کاربردی باید با استفاده از قالب مدیریت بسته که توسط آن پلتفرم پشتیبانی می شود، توزیع و منتشر شود. نکته کاربردی ۱۷: برای سیستم عامل ویندوز دارای فرمت فایل های "msi" و یا "appx" باشد.	
۲۰	به روز رسانی امن ۳
برنامه کاربردی باید طوری بسته بندی^۲ شود که حذف آن، منجر به پاک شدن تمامی آثار برنامه کاربردی شود؛ به استثناء تنظیمات پیکربندی، فایل های خروجی و ثبت وقایع/ ممیزی.	

^۱ Parent Directory^۲ Packaged

نکته کاربردی ۱۸: در مورد برنامه‌های کاربردی که به همراه سیستم/ ثابت‌افزار عرضه می‌شوند، اگر کاربر نتواند برنامه کاربردی را از طریق ابزارهای ارائه‌شده توسط سیستم‌عامل حذف نماید، این برنامه‌های کاربردی لازم نیست این الزام را رعایت کنند.	
۲۱	به‌روزرسانی امن ۴
برنامه کاربردی نباید کد باینری خود را دانلود، اصلاح، جایگزین یا به‌روزرسانی کند. نکته کاربردی ۱۹: این الزام در مورد کد برنامه کاربردی است و شامل کد فناوری‌های موبایل که برای دانلود و اجرا توسط برنامه کاربردی طراحی شده‌اند، نمی‌شود.	
۲۲	به‌روزرسانی امن ۵
برنامه کاربردی باید [انتخاب: حداقل یا این قابلیت را ارائه کند، یا این قابلیت را برای پلتفرم فراهم نماید] تا نسخه فعلی برنامه کاربردی را بازیابی کند.	
۲۳	به‌روزرسانی امن ۶
بسته‌ی نصب برنامه کاربردی و نسخه‌های به‌روزرسانی آن باید به‌طور دیجیتالی امضا شوند به‌طوری‌که پلتفرم بتواند رمزنگاری آنان را قبل از نصب برنامه کاربردی، چک کند. نکته کاربردی ۲۰: جزئیات بررسی نصب بسته‌ی برنامه کاربردی و نسخه‌های به‌روزرسانی آن شامل الزاماتی در مورد پلتفرم (و نه برنامه کاربردی) است؛ بنابراین این جزئیات به‌طور کامل در این سند شرح داده نشده‌اند.	
۲۴	استفاده از کتابخانه‌های شخص ثالث ۱

هدف از این الزام آن است که ارزیاب کتابخانه‌های شخص ثالث غیرضروری یا پیش‌بینی نشده در برنامه کاربردی را تشخیص و ثبت نماید. این شامل کتابخانه‌هایی که جهت امور تبلیغاتی ایجاد شده‌اند نیز می‌شود که می‌تواند تهدیدی برای حریم خصوصی به شمار رود. همچنین شامل تضمین مستندسازی این کتابخانه‌ها برای مواقعی که آسیب‌پذیری‌هایی در آینده کشف شوند نیز است.

۶,۶ کلاس کانال‌ها و مسیرهای مورد اعتماد

شماره الزام	نام الزام
۲۵	حفاظت از تبادل داده‌ها ۱
برنامه کاربردی باید بین خود و دیگر محصولات مورد اعتماد IT [انتخاب:] هیچ داده‌ای را تبادل نکند، هیچ داده‌ی حساسی را تبادل نکند تمامی داده‌های حساس مورد تبادل را با استفاده از حداقل یکی از این [انتخاب: HTTPS، TLS، DTLS] رمزگذاری کند: تمامی داده‌های مورد تبادل را با استفاده از [انتخاب: HTTPS، TLS، DTLS، SSH] رمزگذاری کند. نکته کاربردی ۲۱: بسته‌های تکمیلی ممکن است این الزام را به نفع پروتکل‌های دیگر، لغو نمایند. رمزگذاری برای برنامه‌های کاربردی که داده‌های غیر حساس را تبادل می‌کنند الزامی نیست. اگر HTTPS انتخاب شود، آنگاه ارزیابی عناصر از الزام شماره ۳۷ «پروتکل TLSC (۱)» ضروری است.	

شماره الزام	نام الزام
اگر TLS انتخاب شود، آنگاه ارزیابی عناصر از الزام شماره ۴۷ «پروتکل HTTPS (۱)» ضروری است.	
اگر DTLS انتخاب شود، آنگاه ارزیابی عناصر از الزام شماره ۵۰ «پروتکل DTLS (۱)» ضروری است.	
اگر SSH انتخاب شود، آنگاه TSF باید بر اساس بسته‌های تکمیلی Secure Shell ارزیابی شود.	

۷ الزامات تضمین امنیت

اهداف امنیتی تعریف شده در بخش ۵ جهت مقابله نمودن با تهدیدات معرفی شده در بخش ۳ در نظر گرفته شده‌اند. الزامات کارکردی در بخش ۶ بیان رسمی و استاندارد از «اهداف امنیتی» است. الزامات تضمین امنیتی که برگرفته از استاندارد ارزیابی امنیتی معیار مشترک می‌باشند تا بر اساس این الزامات ارزیابی، مستندات را ارزیابی و آزمون مستقل بر روی محصول انجام دهد.

مدل کلی ارزیابی محصول در برابر سند هدف امنیتی که مطابق این پرو فایل حفاظتی است، به صورت زیر است:

پس از تأیید سند هدف امنیتی برای ارزیابی، تولیدکننده محصول را در اختیار آزمایشگاه قرار می‌دهد و محیط آزمون آن را فراهم می‌نماید؛ و سپس فعالیت‌های تضمین که در سند هدف امنیتی مطرح شده، توسط آزمایشگاه انجام می‌شود. نتایج این فعالیت‌ها مستند و برای اعتباربخشی به مرکز گواهی ارائه می‌شود.

نام کلاس	نام الزام	توضیحات
Development	ADV_FSP.1	مشخصات کارکرد ابتدایی
Guidance Documents	AGD_OPE.1	راهنمای کاربری
	AGD_PRE.1	راهنمای آماده‌سازی
Tests	ATE_IND.1	آزمون مستقل-منطبق
Vulnerability Assessment	AVA_VAN.1	تحلیل آسیب‌پذیری
Life cycle Support	ALC_CMC.1	برچسب‌گذاری محصول
	ALC_CMS.1	پوشش پیکربندی محصول

شماره الزام	نام الزام	تطابق الزام با استاندارد
۱	مشخصات کارکرد ابتدایی ۱	ADV_FSP.1.1D
۲	مشخصات کارکرد ابتدایی ۲	ADV_FSP.1.2D
۳	مشخصات کارکرد ابتدایی ۳	ADV_FSP.1.1C
۴	مشخصات کارکرد ابتدایی ۴	ADV_FSP.1.2C
۵	مشخصات کارکرد ابتدایی ۵	ADV_FSP.1.3C
۶	مشخصات کارکرد ابتدایی ۶	ADV_FSP.1.4C
۷	مشخصات کارکرد ابتدایی ۷	ADV_FSP.1.1E
۸	مشخصات کارکرد ابتدایی ۸	ADV_FSP.1.2E
۹	راهنمای کاربردی ۱	AGD_OPE.1.1D
۱۰	راهنمای کاربردی ۲	AGD_OPE.1.1C
۱۱	راهنمای کاربردی ۳	AGD_OPE.1.2C
۱۲	راهنمای کاربردی ۴	AGD_OPE.1.3C
۱۳	راهنمای کاربردی ۵	AGD_OPE.1.4C
۱۴	راهنمای کاربردی ۶	AGD_OPE.1.5C
۱۵	راهنمای کاربردی ۷	AGD_OPE.1.6C
۱۶	راهنمای کاربردی ۸	AGD_OPE.1.7C
۱۷	راهنمای کاربردی ۹	AGD_OPE.1.1E
۱۸	راهنمای آماده سازی ۱	AGD_PRE.1.1D

شماره الزام	نام الزام	تطابق الزام با استاندارد
۱۹	راهنمای آماده سازی ۲	AGD_PRE.1.1C
۲۰	راهنمای آماده سازی ۳	AGD_PRE.1.2C
۲۱	راهنمای آماده سازی ۴	AGD_PRE.1.1E
۲۲	راهنمای آماده سازی ۵	AGD_PRE.1.2E
۲۳	آزمون مستقل ۱	ATE_IND.1.1D
۲۴	آزمون مستقل ۲	ATE_IND.1.1C
۲۵	آزمون مستقل ۳	ATE_IND.1.1E
۲۶	آزمون مستقل ۱	ATE_IND.1.2E
۲۷	آسیب پذیری ۱	AVA_VAN.1.1D
۲۸	آسیب پذیری ۲	AVA_VAN.1.1C
۲۹	آسیب پذیری ۳	AVA_VAN.1.1E
۳۰	آسیب پذیری ۴	AVA_VAN.1.2E
۳۱	آسیب پذیری ۵	AVA_VAN.1.3E
۳۲	برچسب گذاری محصول ۱	ALC_CMC.1.1D
۳۳	برچسب گذاری محصول ۲	ALC_CMC.1.1C
۳۴	برچسب گذاری محصول ۳	ALC_CMC.1.1E
۳۵	پوشش پیکربندی محصول ۱	ALC_CMS.1.1D
۳۶	پوشش پیکربندی محصول ۲	ALC_CMS.1.1C
۳۷	پوشش پیکربندی محصول ۳	ALC_CMS.1.1C

شماره الزام	نام الزام	تطابق الزام با استاندارد
۳۸	پوشش پیکربندی محصول ۴	ALC_CMS.1.1E

۷،۱ کلاس توسعه

اطلاعات محصول، از طریق «مستندات راهنمای کاربر» و بخش «مشخصات امنیتی محصول» از سند هدف امنیتی در اختیار کاربر نهایی قرار می گیرد. الزامی بر وجود بخش «مشخصات امنیتی محصول» در سند هدف امنیتی نیست، اما در صورت وجود باید محتوای آن با الزامات کارکردی مرتبط بوده و مورد تأیید توسعه دهندگان محصول باشد.

مشخصات کارکردی:

مشخصات کارکردی، واسطه های کارکرد امنیتی محصول را توصیف می نماید اما نیازی به شرح مفصل و کاملی از این واسطه ها نیست. فعالیت های این خانواده باید بر روی شناخت واسطه های معرفی شده در بخش «مشخصات امنیتی محصول» از سند هدف امنیتی و «مستندات راهنما» متمرکز گردد.

شماره الزام	نام الزام
۱	مشخصات کارکرد ابتدایی ۱
توسعه دهنده باید مشخصات کارکردی را ارائه نماید.	
۲	مشخصات کارکرد ابتدایی ۲
توسعه دهنده باید ارتباطی از مشخصات کارکردی به الزامات کارکرد امنیتی ارائه نماید.	
نکته کاربردی:	

شماره الزام	نام الزام
	مشخصات کارکردی دربرگیرنده اطلاعات مستندات راهنمای کاربردی (AGD_OPE) و راهنمای آماده سازی (AGD_PRE) و اطلاعاتی که در فصل «خلاصه مشخصات محصول» از سند هدف امنیتی ارائه شده است، می باشند. با توجه به دلایلی که باید در مستندات و بخش «خلاصه مشخصات محصول» وجود داشته باشند، الزامات کارکردی تضمین می گردند. از آنجا که مشخصات کارکردی مستقیماً با الزامات کارکرد امنیتی مرتبط شده اند، بنابراین ارتباط مطرح شده در این الزام صورت گرفته است و نیازی به مستندات بیشتر نیست.
۳	مشخصات کارکرد ابتدایی ۳
	مشخصات کارکردی باید اهداف و متدهای مورد استفاده برای هر واسط اجراکننده کارکرد امنیتی ^۱ و پشتیبان کننده الزام کارکرد امنیتی ^۲ توصیف نماید.
۴	مشخصات کارکرد ابتدایی ۴
	مشخصات کارکردی باید تمام پارامترهای مرتبط با هر واسط اجراکننده کارکرد امنیتی و پشتیبان کننده الزام کارکرد امنیتی را مشخص نماید.
۵	مشخصات کارکرد ابتدایی ۵
	مشخصات کارکردی باید برای دسته بندی ضمنی واسطهای غیر مداخله کننده الزام کارکرد امنیتی دلایلی را ارائه نماید.
۶	مشخصات کارکرد ابتدایی ۶
	ردیابی باید نشان دهنده مرتبط شدن الزامات کارکرد امنیتی به واسطهای کارکرد امنیتی در سند مشخصات کارکردی باشد.
۷	مشخصات کارکرد ابتدایی ۷
	ارزیاب باید تأیید نماید که اطلاعات ارائه شده تمام الزامات مؤلفه های محتوایی را برآورده می نماید.
۸	مشخصات کارکرد ابتدایی ۸
	ارزیاب باید مشخص نماید که مشخصات کارکردی نمونه کامل و دقیقی از الزامات کارکرد امنیتی می باشند.

^۱-SFR-enforcing TSFI^۲-SFR-supporting TSFI

مستندات «مشخصات کارکردی» جهت پشتیبانی از ارزیابی الزامات کارکردی و اقدامات لازم در کلاس‌های «راهنما»، «آزمون» و «آسیب‌پذیری» ارائه شده است.

۷,۲ کلاس راهنمای کاربر

مستندات راهنما همراه با سند هدف امنیتی برای استفاده کاربران ارائه خواهند شد. در این دسته از مستندات شرحی از مدل سرپرستی و نحوه بررسی محیط عملیاتی توسط سرپرست (تا مشخص گردد که آیا می‌تواند نقش خود را برای کارکرد امنیتی ایفا نماید) ارائه می‌شود. برای هر محیط عملیاتی که در سند هدف امنیتی ادعای پشتیبانی از آن شده باید مستند راهنما ارائه گردد. این راهنما شامل:

- دستورالعمل نصب موفقیت‌آمیز محصول در محیط
- دستورالعمل مدیریت امنیت محصول به‌عنوان یک محصول و به‌عنوان بخشی از یک محیط عملیاتی بزرگ‌تر
- دستورالعمل‌هایی که ارائه‌دهنده قابلیت سرپرستی محافظت‌شده از طریق استفاده از قابلیت‌های محصول، محیط عملیاتی یا هر دو است.

۷,۲,۱ راهنمای کاربردی

شماره الزام	نام الزام
۹	راهنمای کاربردی ۱
توسعه‌دهنده باید راهنمای کاربردی ارائه نماید.	
۱۰	راهنمای کاربردی ۲
سند راهنمای کاربردی باید برای هر نقش کاربری، کارکردها و مجوزهای دسترسی را که باید در یک محیط پردازشی امن کنترل شوند توصیف نماید، همانند هشدارهای مناسب.	

شماره الزام	نام الزام
۱۱	راهنمای کاربردی ۳
سند راهنمای کاربردی باید برای هر نقش کاربری، توصیف نماید که چگونه از واسطه‌های در دسترس ارائه شده توسط محصول به صورت امن استفاده می‌گردد.	
۱۲	راهنمای کاربردی ۴
سند راهنمای کاربردی باید برای هر نقش کاربری، کارکردها و واسطه‌های در دسترس، به خصوص تمام پارامترهای امنیتی تحت کنترل کاربر را توصیف نموده و مقادیر امن را به صورت مناسبی تعیین نماید.	
۱۳	راهنمای کاربردی ۵
سند راهنمای کاربردی باید برای هر نقش کاربری، هر نوع رویدادهای مربوط به امنیت را به کارکردهای در دسترس کاربر که نیاز است انجام داده شوند، مرتبط نماید، همانند تغییر مشخصات امنیتی موجودیت‌های تحت کنترل محصول.	
۱۴	راهنمای کاربردی ۶
سند راهنمای کاربردی باید تمام مدهای عملیاتی محصول (مدهایی شامل شکست عملیات یا خطای عملیات)، آثار آنها و مستلزم بودنشان برای حفظ عملیات در حالت امن را مشخص نمایند.	
۱۵	راهنمای کاربردی ۷
سند راهنمای کاربردی باید برای هر نقش کاربری، معیارهای امنیتی را که توسط کاربر تبعیت می‌شوند توصیف نماید تا اهداف امنیتی محیط عملیاتی که در سند هدف امنیتی شرح داده شده‌اند، کاملاً اجرا گردند.	
۱۶	راهنمای کاربردی ۸
سند راهنمای کاربردی باید واضح و قابل فهم باشد	
۱۷	راهنمای کاربردی ۹
ارزیاب باید تأیید نماید که اطلاعات ارائه شده در سند راهنمای کاربردی تمام مؤلفه‌های محتوایی را برآورده می‌نماید.	

۷.۲.۲ راهنمای آماده سازی

شماره الزام	نام الزام
۱۸	راهنمای آماده سازی ۱
توسعه دهنده باید محصول را همراه با سند آماده سازی ارائه نماید.	
۱۹	راهنمای آماده سازی ۲
مستندات آماده سازی باید تمام مراحل لازم برای پذیرش امن محصول توسط مشتری را مطابق با رویه های تحویل توسعه دهنده شرح دهند.	
۲۰	راهنمای آماده سازی ۳
مستندات آماده سازی باید تمام مراحل لازم برای نصب امن محصول و آماده سازی امن محیط عملیاتی را مطابق با اهداف امنیتی محیط عملیاتی ذکر شده در سند هدف امنیتی، شرح دهند.	
۲۱	راهنمای آماده سازی ۴
ارزیاب باید تأیید نماید که اطلاعات ارائه شده تمام مؤلفه های محتوایی را برآورده می نماید.	
۲۲	راهنمای آماده سازی ۵
ارزیاب باید رویه های آماده سازی شرح داده شده در سند را بکار برد تا تأیید نماید، محصول می تواند به صورت امن برای عمل نمودن آماده شود.	

۷,۳ کلاس آزمون

آزمون محصول برای بررسی بخش‌های کارکردی سیستم و همچنین بخش‌هایی که طراحی و پیاده‌سازی آن‌ها برای سیستم دارای آسیب‌های امنیتی است، در نظر گرفته می‌شود. آزمون بخش‌های کارکردی سیستم از طریق خانواده ATE_IND؛ و آزمون بخش‌هایی که طراحی و پیاده‌سازی آسیب‌زایی دارند از طریق خانواده AVA_VAN صورت می‌گیرد. در این سطح از ارزیابی (سطح EAL1) آزمون بر اساس کارکردی که برای محصول در نظر گرفته شده و واسطه‌هایی که بر اساس اطلاعات طراحی در اختیار ارزیاب قرار می‌گیرد، انجام می‌گردد. نتایج آزمون و تحلیل آسیب‌پذیری باید در گزارش آزمون لحاظ شوند این مسئله در الزامات زیر در نظر گرفته شده است.

۷,۳,۱ آزمون مستقل

«آزمون مستقل» برای تأیید عملکرد محصول که در بخش «مشخصات امنیتی محصول» از سند هدف امنیتی و مستندات «راهنمای سرپرست» ارائه شده، صورت می‌گیرند. هدف اصلی آزمون اطمینان از برآورده شدن الزامات کارکردی مشخص شده در سند هدف امنیتی است. ارزیاب باید در سند «گزارش آزمون»، طرح آزمون و نتایج آن را مستند نماید.

شماره الزام	نام الزام
۲۳	آزمون مستقل ۱
توسعه‌دهنده باید برای آزمودن، محصول را ارائه نماید.	
۲۴	آزمون مستقل ۲
محصول باید مناسب آزمودن باشد.	
۲۵	آزمون مستقل ۳
ارزیاب باید تأیید نماید که اطلاعات ارائه شده، مؤلفه‌های محتوایی را برآورده می‌نماید.	
۲۶	آزمون مستقل ۱
ارزیاب باید زیرمجموعه‌ای از کارکرد امنیتی محصول را آزمون نماید تا تأیید نماید که کارکرد امنیتی محصول به صورت مشخص شده عمل می‌نماید.	

۷,۴ کلاس آسیب پذیری

۷,۴,۱ تحلیل آسیب پذیری

شماره الزام	نام الزام
۲۷	آسیب پذیری ۱
توسعه دهنده باید برای آزمودن، محصول را ارائه نماید.	
۲۸	آسیب پذیری ۲
محصول باید مناسب آزمودن باشد.	
۲۹	آسیب پذیری ۳
ارزیاب باید تأیید نماید که اطلاعات ارائه شده، تمام مؤلفه های محتوایی را برآورده می نماید.	
۳۰	آسیب پذیری ۴
ارزیاب باید برای شناسایی آسیب پذیری های بالقوه در محصول، در منابع عمومی جستجویی را انجام دهد.	
۳۱	آسیب پذیری ۵
ارزیاب باید بر اساس آسیب پذیری های بالقوه شناسایی شده، آزمون نفوذ انجام دهد تا مقاومت محصول را در برابر حملات با توان پایه که توسط مهاجمان صورت می گیرند، مشخص نماید.	

۷,۵ کلاس پشتیبانی از چرخه حیات

در سطح اطمینانی که این پروفایل حفاظتی ارائه شده است (EAL1) کلاس پشتیبانی از چرخه حیات به ویژگی هایی از چرخه حیات محدود می گردد که توسط کاربر نهایی قابل مشاهده باشد. این به معنی نیست که سبک و سیاق توسعه دهنده نقش کم رنگی در قابل اعتماد بودن محصول دارد، بلکه در این سطح اطمینان (EAL1) تنها به این اطلاعات نیاز است.

۷,۵,۱ قابلیت‌های پیکربندی

این مؤلفه جهت معرفی محصول به صورت مجزا از دیگر محصولات یا نسخه‌ای که توسط فروشنده ارائه شده، است (بدین معنی که جدا از برچسب گذاری محصول، محصول که ممکن است بخشی از یک محصول باشد به تنهایی، برچسب گذاری شود، نام محصول، نسخه آن و غیره). بدین ترتیب کاربر نهایی می تواند محصول که توسط مرکز گواهی تأیید شده است را به آسانی تشخیص دهد.

شماره الزام	نام الزام
۳۲	برچسب گذاری محصول ۱
توسعه دهنده باید محصول و مرجع محصول را ارائه نماید.	
۳۳	برچسب گذاری محصول ۲
محصول باید با یک مرجع یکتا برچسب زده شود.	
۳۴	برچسب گذاری محصول ۳
ارزیاب باید تأیید نماید که اطلاعات ارائه شده تمام مؤلفه‌های محتوایی را برآورده می نماید.	

۷,۵,۲ حوزه پیکربندی

شماره الزام	نام الزام
۳۵	پوشش پیکربندی محصول ۱
ارزیاب باید لیست پیکربندی محصول را ارائه نماید.	
۳۶	پوشش پیکربندی محصول ۲
لیست پیکربندی باید شامل خود محصول و مدارک مورد نیاز توسط الزامات تضمین امنیتی باشد.	

شماره الزام	نام الزام
۳۷	پوشش پیکربندی محصول ۳
لیست پیکربندی باید موارد پیکربندی را به صورت یکتا معرفی نماید.	
۳۸	پوشش پیکربندی محصول ۴
ارزیاب باید تأیید نماید که اطلاعات ارائه شده تمام مؤلفه های محتوایی را برآورده می نماید.	

۸ پیوست یک: الزامات اختیاری

شماره الزام	نام الزام
۲۶	مدیریت کلید رمزنگاری 3
برنامه کاربردی باید قادر به تولید کلیدهای رمزنگاری متقارن با استفاده از تولیدکننده بیت تصادفی که در الزام شماره ۱ «تولید بیت تصادفی ۱» تعریف شده است باشد و اندازه کلید رمزنگاری مشخص شده [انتخاب: ۱۲۸ بیت، ۲۵۶ بیت] است. نکته کاربردی: کلیدهای متقارن برای تولید کلیدها در راستای کلید زنجیره مورد استفاده قرار می گیرند.	
۲۷	الزامات پروتکل TLS Client / احراز هویت دستی ۵
برنامه کاربردی باید با استفاده از گواهی X.509v3 از احراز هویت متقابل (دوسویه) پشتیبانی نماید. نکته کاربردی ۲۲:	

در الزامات «پروتکل X509 (3)» استفاده از گواهی x.509v3 مطرح شده است. این الزام اشاره به این موضوع دارد که یک کلاینت باید قادر به ارائه یک گواهی به سرور TLS برای احراز هویت متقابل TLS باشد.

۹ پیوست دوم: الزامات بر اساس انتخاب

شماره الزام	نام الزام
۲۸	تولید بیت تصادفی ۳
برنامه کاربردی باید تمام خدمات تولید بیت تصادفی قطعی را مطابق با استانداردهای زیر انجام دهد: [انتخاب: NIST Special Publication 800-90A با استفاده از [انتخاب: Hash_DRBG(any), HMAC_DRBG(any), CTR_DRBG(AES), FIPS Pub 140-2 پیوست C:X9.31 بخش ۲,۴ با استفاده از الگوریتم AES] نکته کاربردی ۲۳: این الزام بستگی به انتخاب‌هایی دارد که در الزام شماره ۱ «تولید بیت تصادفی ۱» صورت می‌گیرد.	
۲۹	تولید بیت تصادفی ۴
تولید بیت تصادفی قطعی باید توسط یک منبع آنتروپی که آنتروپی‌های یک مولد بیت تصادفی قطعی وابسته به پلتفرم را تجمیع می‌کند و [انتخاب: یک منبع نرم‌افزاری نوین هیچ منبع نوین دیگری با [انتخاب: ۱۲۸ بیت، ۲۵۶ بیت] از آنتروپی، حداقل برابر با بالاترین قدرت امنیت (بر اساس NIST SP 800-57) از کلیدها و هش‌هایی که تولید می‌کند، پر شود.	
۳۰	مدیریت کلید رمزنگاری ۵
برنامه کاربردی باید برای تولید کلید رمزنگاری یکی از اقدامات زیر را انجام دهد: [انتخاب:	

- هیچ کلید رمزنگاری نامتقارن تولید نشود،
- فراخوانی کارکردهای ارائه شده توسط پلتفرم برای تولید کلید نامتقارن،
- پیاده سازی نمودن تولید کلید نامتقارن]

نکته کاربردی ۲۴:

این الزام بستگی به انتخابی دارد که در الزام شماره های ۳۷ تا ۴۰ «پروتکل TLSC» صورت می گیرد. در صورت انتخاب دو گزینه «پیاده سازی تولید کلید نامتقارن» و «فراخوانی کارکردهای ارائه شده توسط پلتفرم برای تولید کلید نامتقارن»، لازم است الزام شماره ۳۱ «مدیریت کلید رمزنگاری» در سند «هدف امنیتی» در نظر گرفته شود.

۳۱

مدیریت کلید رمزنگاری ۱

برنامه کاربردی باید کلیدهای رمزنگاری نامتقارن را مطابق با الگوریتم زیر تولید نماید:
[انتخاب:

طرح RSA با استفاده از اندازه کلید رمزنگاری [۲۰۴۸ بیت یا بیشتر] که استانداردهای زیر را برآورده می نماید:
[انتخاب:

استاندارد FIPS PUB 186-4، «استاندارد امضای دیجیتال»، پیوست B.3

استاندارد ANSI X9.31-1998، بخش ۴.۱

،

طرح ECC با استفاده از [منحنی های P-256، P-384 و [انتخاب: P-521، هیچ منحنی دیگر]] که استانداردهای زیر را برآورده می نماید:

[استاندارد FIPS PUB 186-4، «استاندارد امضای دیجیتال»، پیوست B.4]

طرح FFC با استفاده از اندازه کلیدهای [۲۰۴۸ بیت یا بیشتر] که استانداردهای زیر را برآورده می کند:

[استاندارد FIPS PUB 186-4، «استاندارد امضای دیجیتال»، پیوست B.1]

نکته کاربردی ۲۵:

این الزام بستگی به انتخاب در الزام شماره ۳۰ «مدیریت کلید رمزنگاری ۵» دارد. نویسنده سند هدف امنیتی باید طرح های تولید کلید مورد استفاده استقرار کلید و احراز هویت را انتخاب نماید. زمانی که کلید تولید شده برای استقرار کلید استفاده می شود، طرح های مطرح شده در الزام شماره ۳۲ «مدیریت کلید

رمزنگاری ۲ و پروتکل های رمزنگاری انتخاب شده باید با انتخاب ها در این الزام منطبق باشند. زمانی که کلید تولید شده برای احراز هویت استفاده می شود، کلید عمومی با گواهی X.509v3 همراه می گردد. در صورتی که محصول به عنوان گیرنده در طرح برقراری کلید RSA عمل نماید، لزومی به پیاده سازی تولید کلید RSA در محصول نیست.	
۳۲	مدیریت کلید رمزنگاری ۲
برنامه کاربردی باید [انتخاب: درخواست نمودن کارکردی که پلتفرم ارائه می دهد، پیاده سازی کارکرد] برای استقرار کلید رمزنگاری مطابق با طرح های استقرار کلید مبتنی بر RSA که استانداردهای زیر را برآورده می نماید: NIST SP 800-56B و [انتخاب: طرح برقراری کلید مبتنی بر منحنی بیضوی که برآورده کننده استاندارد NIST SP 800-56A، طرح برقراری کلید مبتنی بر میدان متناهی که برآورده کننده استاندارد NIST SP 800-56A، هیچ طرح دیگر] نکته کاربردی ۲۶: این الزام به انتخاب صورت گرفته در الزام شماره ۳۷ «پروتکل TLSC (۱)» بستگی دارد. نویسنده سند هدف امنیتی باید با توجه به پروتکل رمزنگاری مورد استفاده، طرح های برقراری کلید را انتخاب نماید. الزام شماره ۳۷ «پروتکل TLSC» مجموعه رمزنگاری ها را ملزم می نماید که از طرح های برقراری کلید مبتنی بر RSA استفاده نمایند. طرح های برقراری کلید مبتنی بر RSA در فصل نهم استاندارد NIST SP 800-56B شرح داده شده اند. هرچند این فصل مبتنی بر پیاده سازی دیگر فصول این استاندارد است. در صورتی که محصول به عنوان یک گیرنده در طرح برقراری کلید عمل نماید، لزومی به پیاده سازی تولید کلید RSA در محصول نیست. منحنی های بیضوی مورد استفاده برای طرح برقراری کلید باید با منحنی های مشخص شده در الزام شماره ۳۱ «مدیریت کلید رمزنگاری ۱» همبسته شوند. دامنه پارامترهای مورد استفاده برای طرح برقراری کلید مبتنی بر میدان متناهی توسط تولید کلید در الزام شماره ۳۱ «مدیریت کلید رمزنگاری ۱» مشخص می گردد.	
۳۳	عملیات رمزنگاری – رمزنگاری/رمزگشایی ۱ (۱)
برنامه کاربردی باید رمزنگاری/رمزگشایی را مطابق با الگوریتم های رمزنگاری زیر انجام دهد:	

AES-CBC mode (به صورتی که در NIST SP 800-38A تعریف شده)،

و [انتخاب:

AES-GCM (به صورتی که در NIST SP 800-38D تعریف شده)،

هیچ مد دیگر]

و اندازه کلید رمزنگاری 128 بیت و [انتخاب: ۲۵۶ بیت، هیچ اندازه دیگر]

نکته کاربردی ۲۷:

این الزام بستگی به انتخاب در الزام شماره ۳۷ « پروتکل TLS (۱) » دارد. در اولین «انتخاب» نویسنده سند هدف امنیتی باید مد یا مدهایی را انتخاب نماید که AES در آن مد عمل می نماید. برای «انتخاب» دوم، نویسنده سند هدف امنیتی باید اندازه کلیدی را انتخاب نماید که توسط این کارکرد پشتیبانی می شود.

۳۴ عملیات رمزنگاری – درهم سازی ۱ (۲)

برنامه کاربردی باید خدمات درهم سازی رمزنگاری را مطابق با الگوریتم درهم سازی SHA-1 و [انتخاب: SHA-256، SHA-384، SHA-512، هیچ الگوریتم دیگر] و اندازه چکیده پیام ۱۶۰ و [انتخاب: ۲۵۶، ۳۸۴، ۵۱۲، هیچ اندازه چکیده پیام دیگر] بیت انجام دهد که استاندارد FIPS Pub 180-4 را برآورده می نماید.

نکته کاربردی ۲۸:

این الزام بستگی به انتخاب در الزام شماره ۳۷ « پروتکل TLS (۱) » دارد. NIST SP 800-131A، SHA-1 برای تولید امضای دیجیتال مجاز نیست و SHA-1 برای تأیید امضای دیجیتال پیشنهاد نمی شود چراکه ممکن است در قبول این امضاها ریسک وجود داشته باشد.

۳۵ عملیات رمزنگاری – امضاء ۱ (۳)

برنامه کاربردی باید خدمات امضاء رمزنگاری (تولید و واریسی) را مطابق با الگوریتم رمزنگاری زیر انجام دهد: [انتخاب:

طرح RSA با استفاده از اندازه کلید رمزنگاری ۲۰۴۸ بیت یا بزرگ تر که برآورده کننده ی استاندارد FIPS PUB 186-4 «استاندارد امضای دیجیتال DSS» بخش چهارم است،
 طرح ECDSA با استفاده از «منحنی NIST» P-256، P-384 و [انتخاب: P-521، هیچ منحنی دیگر] که برآورده کننده ی استاندارد FIPS PUB 186-4 «استاندارد امضای دیجیتال DSS» بخش پنجم است]

نکته کاربردی ۲۹:

این الزام بستگی به انتخاب در الزام شماره ۳۴ «عملیات رمزنگاری – درهم سازی ۱ (۲)» دارد. نویسنده سند هدف امنیتی باید برای انجام امضای دیجیتال، الگوریتم پیاده سازی شده ای را انتخاب نماید. در صورت وجود یک الگوریتم در دسترس، این الزام باید «تکرار» شود تا کارکرد مشخص گردد. برای الگوریتم انتخاب شده، نویسنده سند هدف امنیتی باید در قسمت «انتخاب» و «اختصاص» پارامترهای مناسبی را برای پیاده سازی آن الگوریتم انتخاب نماید.

۳۶ عملیات رمزنگاری – امضاء ۱ (۴)

برنامه کاربردی باید کد اصالت سنجی پیام بر پایه درهم سازی (HMAC) مطابق با الگوریتم رمزنگاری HMAC-SHA-256 و [انتخاب: SHA-1، SHA-384، SHA-512، هیچ الگوریتم دیگر] با اندازه کلید [اختصاص: اندازه کلید استفاده شده در HMAC] و اندازه خلاصه پیام ۲۵۶ بیت و [انتخاب: ۱۶۰، ۳۸۴، ۵۱۲، هیچ اندازه دیگر] انجام دهد که استاندارد FIPS Pub 198-1 «کد اصالت سنجی پیام بر پایه درهم سازی» و استاندارد FIPS Pub 180-4 «استاندارد درهم سازی امن» را برآورده می نماید.

نکته کاربردی ۳۰:

این الزام بستگی به انتخاب در الزام شماره ۳۷ «پروتکل TLS (۱)» دارد. منظور این الزام مشخص نمودن کارکرد اصالت سنجی پیام بر پایه درهم سازی است که به منظور برقراری کلید برای پروتکل های رمزنگاری مختلف به کاررفته در برنامه کاربردی استفاده می شود (به طور مثال، کانال امن). انتخاب درهم سازی باید از انتخاب اندازه خلاصه پیام پشتیبانی نماید.

۳۷ پروتکل TLS (۱)

برنامه کاربردی باید با پشتیبانی از مجموعه رمز^۱ لیست شده در زیر، [انتخاب: TLS 1.2 ارائه شده توسط پلتفرم را درخواست نماید، TLS 1.2 (RFC 5246)] پیاده سازی نماید]

مجموعه رمز الزامی:

TLS_DHE_RSA_WITH_AES_128_CBC_SHA به صورت تعریف شده در RFC 5246

مجموعه رمز اختیاری:

TLS_DHE_RSA_WITH_AES_128_CBC_SHA به صورت تعریف شده در RFC 5246،

TLS_DHE_RSA_WITH_AES_128_CBC_SHA256 به صورت تعریف شده در RFC 5246،

TLS_DHE_RSA_WITH_AES_256_CBC_SHA به صورت تعریف شده در RFC 5246،

TLS_DHE_RSA_WITH_AES_256_CBC_SHA256 به صورت تعریف شده در RFC 5246،

TLS_ECDHE_ECDSA_WITH_AES_128_CBC_SHA به صورت تعریف شده در RFC 4492،

TLS_ECDHE_ECDSA_WITH_AES_128_CBC_SHA256 به صورت تعریف شده در RFC 5289،

TLS_ECDHE_ECDSA_WITH_AES_128_GCM_SHA256 به صورت تعریف شده در RFC 5289،

TLS_ECDHE_ECDSA_WITH_AES_256_CBC_SHA به صورت تعریف شده در RFC 4492،

TLS_ECDHE_ECDSA_WITH_AES_256_CBC_SHA384 به صورت تعریف شده در RFC 5289،

TLS_ECDHE_ECDSA_WITH_AES_256_GCM_SHA384 به صورت تعریف شده در RFC 5289،

TLS_ECDHE_RSA_WITH_AES_128_CBC_SHA به صورت تعریف شده در RFC 4492،

TLS_ECDHE_RSA_WITH_AES_128_GCM_SHA256 به صورت تعریف شده در RFC 5289،

TLS_ECDHE_RSA_WITH_AES_256_CBC_SHA به صورت تعریف شده در RFC 4492،

TLS_ECDHE_RSA_WITH_AES_256_GCM_SHA384 به صورت تعریف شده در RFC 5289،

TLS_RSA_WITH_AES_128_CBC_SHA256 به صورت تعریف شده در RFC 5246،

TLS_RSA_WITH_AES_256_CBC_SHA به صورت تعریف شده در RFC 5246،

^۱ CipherSuite

TLS_RSA_WITH_AES_256_CBC_SHA256 به صورت تعریف شده در RFC 5246.

هیچ مجموعه رمز دیگر]

نکته کاربردی ۳۱:

این الزام بستگی به انتخاب در الزام شماره ۲۵ «حفاظت از تبادل داده‌ها» دارد. این الزام محدود به منحنی‌های بیضوی مجاز برای احراز هویت و توافق کلید بر اساس منحنی‌های بیضوی از الزام شماره ۳۵ «عملیات رمزنگاری – امضاء ۱ (۳)» و الزام شماره ۳۱ و ۳۲ «مدیریت کلید رمزنگاری ۱» و «مدیریت کلید رمزنگاری ۲» است.

۳۸ پروتکل TLSC (۲)

برنامه کاربردی باید منطبق بودن شناسه ارائه شده با شناسه مرجع را بر طبق RFC 6125 واریسی نماید.

برنامه کاربردی ۳۲:

این الزام بستگی به انتخاب در الزام شماره ۲۵ «حفاظت از تبادل داده‌ها ۱» دارد. در بخش ۶ از RFC 6125 قوانینی برای واریسی هویت شرح داده شده است. شناسه مرجع با توجه به سرویس برنامه کاربردی توسط کاربر (به طور مثال، وارد نمودن یک URL در مرورگر وب یا کلیک نمودن یک لینک)، توسط پیکربندی (به طور مثال، پیکربندی نمودن نام یک سرور پست الکترونیک یا سرور احراز هویت) یا توسط برنامه کاربردی (به طور مثال، یک پارامتر از یک API) استقرار می‌یابد. بر اساس دامنه منبع شناسه مرجع منحصر به فرد و نوع سرویس برنامه کاربردی (به طور مثال، LDAP، SIP، HTTP)، کلاینت تمام شناسه‌های مرجع قابل پذیرش را برقرار می‌نماید، همچون نام رایجی برای فیلد Subject Name گواهی، نام DNS، نام URI و نام سرویس برای فیلد Alternative Name. کلاینت سپس این لیست از تمام شناسه‌های مرجع را با شناسه‌های ارائه شده در گواهی سرور TLS مقایسه می‌نماید. روش ارجح برای واریسی Subject Alternative Name با استفاده از نام‌های DNS، نام‌های URI یا نام‌های سرویس است. واریسی با استفاده از نام رایج به جهت مقایسه، لازم و ضروری است. علاوه بر این، پشتیبانی از استفاده از آدرس IP در Subject Name یا Subject Alternative Name به عنوان بهترین تجربه شناخته نشده است اما ممکن است پیاده سازی شود.

۳۹ پروتکل TLSC (۳)

برنامه کاربردی باید در صورت معتبر بودن گواهی همتا، تنها یک کانال امن برقرار نماید.

نکته کاربردی ۳۳:

این الزام بستگی به انتخاب در الزام شماره ۲۵ «حفاظت از تبادل داده ها ۱» دارد. اعتبار تعیین شده توسط واریسی شناسه، مسیر گواهی، تاریخ انقضاء و وضعیت لغو مطابق با RFC 5280 تعیین می شود. اعتبار گواهی باید مطابق با آزمون انجام شده برای الزامات پروتکل X509 (۱) بررسی گردد. برای اتصالات TLS در صورت نامعتبر بودن گواهی همتا، این کانال نباید برقرار شود. لازم به ذکر است این الزام برای اتصالات TLS بدون پروتکل HTTPS است.

پروتکل TLS (۷)**۴۰**

برنامه کاربردی باید بسط های منحنی بیضوی پشتیبانی شده در مرحله Hello کلاینت را بر اساس منحنی های NIST [انتخاب: secp384r1, secp521r1, secp256r1] ارائه دهد.

نکته کاربردی ۳۴:

این الزام بستگی به انتخاب در الزام شماره ۳۷ «پروتکل TLS (۱)» دارد. این الزام منحنی بیضوی های مجاز برای احراز هویت و توافق کلید را به منحنی های NIST شامل الزامات شماره ۳۱ و ۳۲ و ۳۵ (عملیات رمزنگاری - امضاء ۱ (۳)، مدیریت کلید رمزنگاری ۱ و مدیریت کلید رمزنگاری ۲) محدود می کند. این بسط برای کلاینتی که مجموعه رمز منحنی بیضوی را پشتیبانی می کند لازم است.

الزامات پروتکل TLS Server / احراز هویت ۱**۴۱**

برنامه کاربردی باید [انتخاب: TLS1.2 وابسته به پلتفرم را فراخوانی کند TLS1.2 را پیاده سازی کند که از مجموعه رمزهای زیر پشتیبانی می کند:

مجموعه رمزهای اجباری:

TLS_RSA_WITH_AES_128_CBC_SHA as defined in RFC 5246

مجموعه رمزهای اختیاری: [انتخاب:

TLS_DHE_RSA_WITH_AES_128_CBC_SHA256 as defined in RFC 5246,

TLS_DHE_RSA_WITH_AES_256_CBC_SHA256 as defined in RFC 5246, TLS_ECDHE_ECDSA_WITH_AES_128_CBC_SHA256 as defined in RFC 5289, TLS_ECDHE_ECDSA_WITH_AES_128_GCM_SHA256 as defined in RFC 5289, TLS_ECDHE_ECDSA_WITH_AES_256_CBC_SHA384 as defined in RFC 5289, TLS_ECDHE_ECDSA_WITH_AES_256_GCM_SHA384 as defined in RFC 5289, TLS_ECDHE_RSA_WITH_AES_128_CBC_SHA256 as defined in RFC 5289, TLS_ECDHE_RSA_WITH_AES_128_GCM_SHA256 as defined in RFC 5289, TLS_ECDHE_RSA_WITH_AES_256_CBC_SHA384 as defined in RFC 5289, TLS_ECDHE_RSA_WITH_AES_256_GCM_SHA384 as defined in RFC 5289, TLS_RSA_WITH_AES_128_CBC_SHA256 as defined in RFC 5246, TLS_RSA_WITH_AES_256_CBC_SHA256 as defined in RFC 5246]	
۴۲	الزامات پروتکل TLS Server / احراز هویت ۲
برنامه کاربردی باید اتصال‌های کاربرانی را که درخواست SSL1.0، SSL2.0، SSL3.0، TLS1.0 و [انتخاب: TLS1.1، TLS1.2، هیچ کدام] دارند، رد نماید. نکته کاربردی ۳۵: تمام نسخه‌های SSL و نسخه TLS 1.0 رد می‌شوند. توصیه می‌شود که هر نسخه TLS که در الزام شماره ۴۱ «پروتکل TLS Server / احراز هویت ۱» انتخاب نشده است، در اینجا انتخاب شود.	
۴۳	الزامات پروتکل TLS Server / احراز هویت ۳
برنامه کاربردی باید پارامترهای ساخت کلید را با استفاده از RSA با اندازه کلید ۲۰۴۸ بیت و [انتخاب: ۳۰۷۲ بیت، ۴۰۹۶ بیت، یا هیچ اندازه دیگری] و [انتخاب: منحنی‌های NIST [انتخاب: secp256r1، secp384r1] و هیچ منحنی دیگری، اندازه‌های پارامتر Diffie-Hellman و [انتخاب: ۳۰۷۲ بیت، هیچ اندازه دیگری]] ایجاد نماید. نکته کاربردی ۳۶:	

اگر در الزام شماره ۴۱ «الزامات پروتکل TLS Server/ احراز هویت ۱» سند هدف امنیتی مجموعه رمزهای DHE یا ECDHE لیست شده باشند، سند هدف امنیتی باید شامل Diffie-Hellman یا منحنی‌های NIST لیست شده در این الزام باشد. کارکرد مدیریتی محصول برای ایجاد امنیت در اتصال TLS، به پارامترهای توافقی کلید نیاز دارد.	
۴۴	الزامات پروتکل TLS Server/ احراز هویت ۴
محصول باید با استفاده از گواهی‌های نسخه سوم X.۵۰۹ احراز هویت دوسویه کاربران TLS را پشتیبانی نماید.	
۴۵	الزامات پروتکل TLS Server/ احراز هویت ۵
در صورتی که گواهی هم‌تا معتبر نباشد، برنامه کاربردی نباید کانال امن را برقرار سازد. نکته کاربردی ۳۷: استفاده از گواهی‌های نسخه سوم X.509 برای محصول در الزام شماره ۵۳ «الزامات پروتکل X.509» توضیح داده شده است. در کنار این الزام، باید در این استفاده گواهی‌های کلاینت نیز برای احراز هویت دوسویه پشتیبانی شوند.	
۴۶	الزامات پروتکل TLS Server/ احراز هویت ۶
در صورتی که نام مشخص شده^۱ (DN) یا نام مستعار موجودیت فعال^۲ (SAN) در یک گواهی با شناسه مورد انتظار برای هم‌تا مطابقت نداشته باشد، برنامه کاربردی نباید کانال امن را برقرار سازد. نکته کاربردی ۳۸:	

^۱ Distinguished name^۲ Subject Alternative Name

ممکن است شناسه همتا در قسمت موجودیت فعال یا افزونه نام مستعار موجودیت فعال از گواهی ذکر شده باشد. شناسه مورد انتظار ممکن است پیکربندی شود، با نام دامنه، آدرس IP، نام کاربری یا آدرس ایمیل استفاده شده توسط همتا مقایسه شود یا به منظور مقایسه به یک سرور دایرکتوری ارسال شود. برای این منظور مقایسه بیتی انجام می شود.	
۴۷	پروتکل DTLS (۱)
برنامه کاربردی باید پروتکل DTLS را مطابق با DTLS 1.2 (RFC 6347) پیاده سازی نماید. نکته کاربردی ۳۹: این الزام بستگی به انتخاب در الزام شماره ۲۵ «حفاظت از تبادل داده ها ۱» دارد.	
۴۸	پروتکل DTLS (۲)
برنامه کاربردی باید جهت پیاده سازی پروتکل DTLS، الزام شماره ۳۷ (الزام پروتکل TLS (۱)) را پیاده سازی نماید، مگر آنکه تغییرات مطابق با DTLS 1.2 (RFC 6347) مجاز باشد. نکته کاربردی ۴۰: الزامات بستگی به انتخاب در الزام شماره ۲۵ «حفاظت از تبادل داده ها ۱» دارد. تفاوت بین دو پروتکل DTLS 1.2 و TLS 1.2 در RFC 6347 فهرست شده است؛ هرچند این دو پروتکل مشابه هستند. بالاخص در زمینه امنیت تعریف شده برای محصول، دو پروتکل تفاوتی با هم ندارند؛ بنابراین، تمام نکات کاربردی که برای TLS مطرح شده برای پیاده سازی DTLS نیز کاربرد دارد.	
۴۹	پروتکل DTLS (۳)
برنامه کاربردی در صورتی که به نظر آید گواهی همتا نامعتبر است، نباید کانال ارتباطی امنی را برقرار نماید. نکته کاربردی ۴۱: این الزام بستگی به انتخاب در الزام شماره ۲۵ «حفاظت از تبادل داده ها ۱» دارد.	

اعتبار گواهی توسط مسیر گواهی، تاریخ انقضاء، وضعیت لغو مطابق با RFC 5280 تعیین می گردد.	
۵۰	پروتکل HTTPS (۱)
برنامه کاربردی باید پروتکل HTTPS را مطابق با RFC 2818 پیاده سازی نماید. نکته کاربردی ۴۲: این الزام بستگی به انتخاب در الزام شماره ۲۵ «حفاظت از تبادل داده ها ۱» دارد.	
۵۱	پروتکل HTTPS (۲)
برنامه کاربردی باید پروتکل HTTPS را با استفاده از TLS، الزام شماره ۳۷ «پروتکل TLS (۱)» پیاده سازی نماید.	
۵۲	پروتکل HTTPS (۳)
برنامه کاربردی باید در صورتی که گواهی همتا به نظر نامعتبر آید به کاربر اطلاع دهد و [انتخاب: اتصال را برقرار ننماید، جهت برقراری اتصال مجوز برنامه کاربردی درخواست گردد، هیچ اقدام دیگر]. نکته کاربردی ۴۳: این الزام بستگی به انتخاب در الزام شماره ۲۵ «حفاظت از تبادل داده ها ۱» دارد. اعتبار گواهی توسط مسیر گواهی، تاریخ انقضاء، وضعیت لغو مطابق با RFC 5280 تعیین می گردد.	
۵۳	الزامات پروتکل X509 (۱)
برنامه کاربردی باید [انتخاب: کارکرد ارائه شده توسط پلتفرم را درخواست نماید، کارکردی را پیاده سازی نماید] تا مطابق با قوانین زیر، گواهی ها را معتبر نماید: - اعتبارسنجی گواهی و مسیر گواهی RFC 5280 - مسیر گواهی باید با یک گواهی CA امن خاتمه یابد.	

- برنامه کاربردی باید مسیر گواهی را اعتبارسنجی نماید با تضمین نمودن وجود آیتم basicConstraints و اینکه پرچم CA برای تمامی گواهینامه‌ها وضعیت TRUE داشته باشد.
- برنامه کاربردی باید وضعیت لغو گواهی را با استفاده از [انتخاب: پروتکل وضعیت گواهی آنلاین (OCSP)^۱] به صورت مشخص شده در RFC 2560، لیست لغو گواهی (CRL)^۲ به صورت مشخص شده در RFC 5759 [
- برنامه کاربردی باید فیلد extendedKeyUsage را مطابق با قوانین زیر اعتبارسنجی نماید:
 - گواهی استفاده شده برای به روزرسانی امن و بررسی صحت کد اجرایی باید در فیلد extendedKeyUsage دارای هدف Code Signing باشد (id-) 3 kp با (OID 1.3.6.1.5.5.7.3.3)
 - گواهی‌های سرور ارائه شده برای TLS باید در فیلد extendedKeyUsage دارای هدف احراز هویت سرور باشد (id-kp 1 با (OID 1.3.6.1.5.5.7.3.1)
 - گواهی‌های کلاینت ارائه شده برای TLS باید در فیلد extendedKeyUsage دارای هدف احراز هویت کلاینت باشد (id-kp 2 با (OID 1.3.6.1.5.5.7.3.2)
 - گواهی‌های S/MIME ارائه شده برای امضاء و رمزنگاری ایمیل باید در فیلد extendedKeyUsage دارای هدف حفاظت از ایمیل باشد (id-kp 4 با (OID 1.3.6.1.5.5.7.3.4)
 - گواهی‌های OCSP ارائه شده برای پاسخ‌های OCSP باید در فیلد extendedKeyUsage دارای هدف امضای OCSP باشد (id-kp 9 با (OID 1.3.6.1.5.5.7.3.9)
 - گواهی‌های سرور ارائه شده برای EST باید در فیلد extendedKeyUsage دارای هدف مرکز ثبت گواهی CMC باشد (id-kp-cmcRA با (OID 1.3.6.1.5.5.7.3.28)

نکته کاربردی ۴۴:

این الزام بستگی به انتخاب در الزام شماره ۲۵ «حفاظت از تبادل داده‌ها ۱» دارد. این الزام قوانینی برای معتبر نمودن گواهی لیست نموده است. نویسنده سند هدف امنیتی باید انتخاب نماید که وضعیت ابطال گواهی با استفاده از OCSP یا CRL بررسی می‌گردد. الزام شماره ۵۵ «پروتکل X509 (۳)» ملزم می‌نماید که گواهی‌ها برای پروتکل‌های HTTPS، TLS و DTLS استفاده گردد و بدین ترتیب بررسی قوانین ExtendedKeyUsage ملزم می‌گردد.

^۱ Online Certificate Status Protocol

^۲ Certificate Revocation List

۵۴	الزامات پروتکل X509 (۲)
برنامه کاربردی باید در صورت وجود basicConstraints extension و true بودن CA Flag، گواهی را به عنوان گواهی CA تلقی نماید. نکته کاربردی ۴۵: این الزام بستگی به انتخاب در الزام شماره ۲۵ «حفاظت از تبادل داده ها ۱» دارد. این الزام به گواهی های که توسط محصول استفاده و پردازش می شود، اعمال می گردد و گواهی هایی که ممکن است به عنوان گواهی CA مورد اعتماد اضافه شوند را محدود می نماید.	
۵۵	الزامات پروتکل X509 (۳)
برنامه کاربردی باید از گواهی X.509v3 به صورت تعریف شده توسط RFC 5280 استفاده نماید تا از احراز هویت برای [انتخاب: TLS، DTLS، HTTPS] پشتیبانی نماید. نکته کاربردی ۴۶: این الزام بستگی به انتخاب در الزام شماره ۲۵ «حفاظت از تبادل داده ها ۱» دارد. انتخاب نویسنده سند هدف امنیتی باید با انتخاب در الزام شماره ۲۵ منطبق باشد.	
۵۶	الزامات پروتکل X509 (۴)
زمانی که برنامه کاربردی نمی تواند جهت تعیین اعتبار گواهی، اتصال را برقرار نماید؛ برنامه کاربردی باید [انتخاب: پذیرش گواهی در این مورد به سرپرست داده می شود، گواهی پذیرفته می شود، گواهی پذیرفته نمی شود]. نکته کاربردی ۴۷: این الزام بستگی به انتخاب در الزام شماره ۲۵ «حفاظت از تبادل داده ها ۱» دارد. غالباً یک اتصال باید برقرار شود تا وضعیت لغو گواهی بررسی شود (یا با دانلود CRL یا با OCSP). انتخابات صورت گرفته در این الزام بیانگر رفتار در زمانی است که یک اتصال نمی تواند برقرار شود. در صورتی که محصول مشخص	

نماید که گواهی مطابق با تمام قوانین در الزام شماره ۵۳ «الزامات پروتکل X509 (۱)» معتبر است، رفتار مشخص شده در انتخاب باید تعیین کننده اعتبار باشد. محصول تنها در شرایطی نباید گواهی را بپذیرد که هریک از قوانین اعتبارسنجی در الزام شماره ۵۳ «الزامات پروتکل X509 (۱)» رد گردد.

۱۰ پیوست سوم: الزامات اضافی

این پیوست شامل الزامات کارکرد امنیتی است که باعث کاهش تهدیدات محصول می گردد. در حال حاضر استفاده از این الزامات در پروفایل حفاظتی به اجباری نیست. با این حال این الزامات می تواند در سند هدف امنیتی آورده شود که با الزامات پروفایل حفاظتی سازگار است.

شماره الزام	نام الزام
۵۷	پروتکل TLSS (۶)
برنامه کاربردی باید افزونه الگوریتم های امضای دیجیتال را به همراه مقادیر الگوریتم های امضای دیجیتال مورد پشتیبانی شامل الگوریتم های درهم سازی [انتخاب: SHA256, SHA384, SHA512] و هیچ الگوریتم های درهم ساز دیگری] در پیام ClientHello ارائه دهد. نکته کاربردی ۴۸: این الزامات الگوریتم های درهم ساز مورد پشتیبان را برای اهداف واری امضای دیجیتال از طریق کلاینت ها محدود می کند و همچنین درهم سازی پشتیبانی شده توسط سرور برای اهداف تولید امضای دیجیتال محدود می نماید. افزونه الگوریتم دیجیتال تنها برای TLS1.2 پشتیبانی می شود.	
۵۸	استفاده از واسط برنامه نویسی کاربردی و سرویس های پشتیبانی شده ۲
برنامه کاربردی برای تجزیه [انتخاب: باید از کتابخانه های فراهم شده توسط پلتفرم استفاده کند، هیچ کارکردی را پیاده سازی نکند] و [اختصاص: شامل فهرستی از قالب های تجزیه که در انواع داده رسانه ای IANA MIME است باشند]. نکته کاربردی ۴۹:	

انواع داده IANA MIME در http://www.iana.org/assignments/media-types لیست شده‌اند و شامل قالب‌های عکس، صوت، ویدئو و محتوای فایل هستند.	
۵۹	شناسایی نرم‌افزار و نسخه‌ها ۱
برنامه کاربردی باید شامل تگ‌های SWID باشد و با حداقل‌ترین الزامات تگ‌های SWID و استاندارد ISO/ IEC 19770-2:2009 سازگار باشد. نکته کاربردی ۵۰: تگ‌های معتبر SWID باید شامل یک عنصر SoftwareIdentity و یک عنصر Entity همان‌گونه که در استاندارد ISO/ IEC 19770-2:2009 تعریف شده است باشد. تگ‌های SWID باید در فایل با پسوند swidtag که در استاندارد ISO/ IEC 19770-2:2009 است ذخیره گردد.	